

AVIŽĒ Piebaldzēniem

Nr. 7 (128) 2008. gada jūlijs - augusts

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Septembris

- 1. septembris – Zinību diena
- 8. septembris – Maķedonijas valsts svētki
- 9. - 11. septembris – Dzejas dienas
- 16. septembris – Eiropas Mobilitātes nedēļa (līdz 22. septembrim)
- 20. septembris – 5 gadi kopš tautas nobalsošanas par LR daļību ES
- 21. septembris – Maltas valsts svētki
- 22. septembris – ES diena bez auto; Baltu vienības diena
- 26. septembris – Valodu diena Eiropā
- 29. septembris – Miķeļdiens – rudens saulgrieži un ražas novākšanas svētki

Toreiz šajā mēnesī

- 10. – 1894. gadā pirmo reizi pasaulē Londonā tiek sodīts iereibis autovadītājs.
- 19. – 1928. gadā ASV uz ekrāniem parādās pirmā multiplikācijas filma par Mikipeli.
- 27. – 1905. gadā Ņujorkā policija soda kādu dāmu par smēķēšanu automašīnā.
- 29. – 1897. gadā Buenosairesā kādā teātra izrādē pirmo reizi tiek dejots tango.

Makšķerniekiem septembrī

Dienas, kad ķeras labi –

4., 5., 6., 7., 14., 22., 23., 24., 25.

Dienas, kad ķeras ļoti labi –

1., 2., 3., 15., 16., 26., 27., 28., 29., 30.

Numura foto

Harija Pelles foto

Jaunpiebalgā, 2008. gada 16. augustā

IZVĒLIES PIEBALGU!

Dienas programma:

- 10.00–15.00 Uzņēmēju, finanšu, tūrisma pakalpojumu, pagastu, izglītības iestāžu, mājražotāju, zemnieku un amatnieku **izstāde – gadatirgus** pie pagasta padomes ēkas
- 10.00 Izstādes gadatirgus **svinīga atklāšana** pie pagasta padomes ēkas
- 10.30 „Piebalgas prece 2008” balsojuma atklāšana
- 11.00 Tirgū dosies iepirkties Piebalgas prominentākā persona **Ķencis un Mammās dabas** smaidīgākais salātu meistars **Mārtiņš Sirmals**
- 11.30 Mūsu priekam gavilēs septiņgais „**Septiņš**”
- 12.00 Baudīsim Vidzemē gardāko Mārtiņa Sirmā gatavoto **labdarības šķovi**
- 12.30 Gaujas krastus ieskandinās **dziedošie laivinieki**
- 13.00 **Loterija** „Palaid bumbiņu pa Gauju!” Galvenā balva.....piedalieties un nenozēlosiet!
- 13.30 Seminārs - izglītojoša lekcija "Vai ir ekonomiskā krīze Latvijā?"; vada Aigars Plotkāns
- 13.30 Uz deju aicinās Jaunpiebalgas mūzikas skolas **ielu muzikanti**
- 14.00 Neparīgais **skrējieniņš pēc miliona**
- 14.30 „Piebalgas prece 2008” balsojuma paziņošana un **apbalvošana**

Ikvienam būs iespēja nodot savus laba vēlējumus Latvijai 90 gadu jubilejā uz Latvijas vienotības jostas!

Visu dienu darbosies bufete, bērnu atrakcijas un mākslas skolas zīmējumu konkursi, pārsteigumi un balvas!

16.30 **Kārļa Zāles 120 gadei veltītais izstādes atklāšana** Sv. Toma Ev. Lut. baznīcā

17.00 **Latvijas radio kora koncerts** cikls „Vasara - Vidzeme”,

veltīts Jura Karlsona 60 gadu jubilejai Sv. Toma Ev. Lut. baznīcā

Rīko:
Jaunpiebalgas
pagasta padome

Atbalsta:
Cēsu rajona padome,
SIA „Piebalgas alus”,
Z/S „Lejas - Jaunskrāji”,
BT 1, Latvijas koncerti
Informatīvi atbalsta:
www.cesis24.lv

www.jaunpiebalga.lv

*Ja esi, Dievs, es Tēvi lūdzu,
Lai sargā bērnu, kurp vien ej,
Lai mūļestības nepietrūktu
Un saules viņa dvēselei!*

Dzimuši

*Kristiāns Vasiljevs
Laura Līva Kalniņa*

Apsveicam vecākus!

ŠAJĀ NUMURĀ:

- * No pagasta padomes
- * Izstāde - gadatirgus „Izvēlies Piebalgu!”
- * Olgai Lisovskai jubileja
- * Piebaldzēni Dziesmusvētkos
- * Inešos Novada svētki
- * Jaunumi katoļu draudzē

Ir vasara. Putni izperējuši jau savus mazuļus. Mūsmājas mazajā dīķīti demonstratīvi šigada veikumu rāda meža pile ar saviem sešiem pilēniem. (Kā viņai tas izdevās, kur suns tik tuvu?!). Un droši vien tāpat kā jūsmājās, arī mūsmājās ir stārķu ligzda. Mums pat tās ir veselas divas. Elektrofinijas staba galā 2003.gadā pēkšņi ligzdu uzbūvēja kāds čakls stārķu pāris, kurus nosaucām par Frīdi un Frīdeni, toties otram pārim tajā pašā gadā neklājās viegli, jo sākumā viņi centās ligzdu uztaisīt vecas liepas zaros, bet, kad liepa stiprā vējā nolūza ar visu pushūvēto ligzdu, putniem nācās jauno mājvietu steidzīgi uzbūvēt tuvākā pakalna elektrības stabā. Neveiksmīnēkus nosaucām par Fredi un Fredeni. Un tā nu šīs abas ģimenes katru pavasari gaidām ierodamies, bet rudenī skumji konstatējam, prom aizlidojam. Kāpēc? Droši vien mūsos iekodējusies senču pietāte par šī prāvā putna svētumu (ne velti stārķa sinonīms ir *svētelis*). Kā mēs zinām, ka ligzdās atgriezušies tieši mūsu veco, labo stārķu pāri? Var taču būt, ka kaut kur kāds stārķis ir nosalis, vētrā salauzis spārnu, saindējies ar ķimizētiem siseņiem, varbūt ka to ar gardu muti notiesājusī kāda iezemiešu ģimene, jo afrikāņi stārķus medī un šmorē... Tomēr, nē, katru pavasari pārliecināties, ka mūsējie ir atpakaļ, jo pagalmā līdzās vecvecitēva stādītajam ozolam ir tikai viena mums, mājiņniekiem, zināma vietiņa, kur tiek tīrītas zivis. Un skaidrs, ka pirmie (pēc cilvēka aiziešanas) to apciemos Frīdis un Fredis, tikai tad mūsmāju runči. Lai gan stārķu pamatbarība ir kukaiņi, protams, arī peles, kurmji, zakēni, irbes un citi putni, kam ligzdas plāvā, bites, arī čūskas, odzi ieskaitot, mūsējiem garšo jebkuras zivis, biežpiens un pat vakardienas zupa... Lielo putnu likumi un tikumi ir strikti, un, lai kā viņi pēdu pēdā staigā pakal zāles plāvējam, atļaujas apciemot pat āra virtuvi, tomēr ornitologi neiesaka ņemt kāpnes un droši palūkoties stārķu ligzdā. Līdzko cilvēka galva parādīsies pāri ligzdas malai, tā stārķis garantēti ar knābi aci. Dabā dabas likumi. Bet no kura laika stārķim *piefiksēta* bērnu atnešanas *funkcija*? Jā, šis putns raisa jau zināmās asociācijas ar mūsu jauno paaudzi ne tikai man, tādēļ domas kļīst... Nav vairs pat mēnesis, kad mūsu bērni (tāpat kā putni) dosies katrs savā ceļā, katrs sevīs izvēlētu profesiju vai mācību kursu. Un it kā jau viņi ne ar ko neatšķiras – ir vienas paaudzes jaunieši ar laika radītajām pārmaiņām, izjūtām un gluži cilvēcisku vēlmi dzīvot, bet sarunās pārliecinās, cik ļoti dažādās pasaulēs šie jaunieši mīt. Tā arī nekad nesaņēmu, kas viņu dzīvē velk robežu, līdz kurai sniedzās vēlmes, intereses un azarts tikt augstāk par sapņiem. Katrs tāds jaunietis, vai apzinīgs, vai bravūrīgs, ir ģimenes, apkārtējās sabiedrības sastāvdaļa un iziet pasaulē ar savu mazo vai *pārpieaugušo* lielo pieredzi. Pa ceļam ir daudz, ko vainot – likteni, nejaušību, naudas trūkumu, nevēlamo ģimenes apstākļus, grūto galvu, slinkumu, sevi pašu un citus... bet laiks jau tāpēc neapstājas, un dzīve rit tālāk.

Mūsdienu sabiedrībā dzīvot nav joks, un katra panākuma pamatā, lai cik tas didaktiski neskanētu, ir paša darbs un zināšanas. Vieni jau pamatskolā sapratuši, ka akadēmiskajās augstākajās mācību iestādēs konkursi nemazinās un to, kas grib mācīties, kļūst aizvien vairāk, bet vēlāk uz ļabi apmaksātu darba vietu var konkurēt pat sirdsdraudzenes... Vēl jau nevar zināt, kurš no tiem, kas mums skolā *krita uz nerviem*, izauģi vai neizauģi par apzinīgu Latvijas pilsoni. Varbūt pats negantākais reiz būs, piemēram, finanšu ministrs vai pārstāvēs mūsu valsti ārzemēs. Bet daļa tādu pašu vienaudžu ar piecpadsmit, sešpadsmit gados jau *simtreiz pārdzīvo* dzīvi tā arī nemainīsies... Mūžībai laikam vajag dažādus cilvēkus no dažādām pasaulēm, kas savā eksistences laikā tā arī nesastopas – ne prātā, ne garā, ne sapratnē.

Viss turpinās cauri paaudzēm, cauri laikiem. Sabiedrībā vienmēr ir spīdekļi, veiksmīnieki, čakli strādātāji un izstumtie, neveiksmīnieki, sliņķi. Viss notiek, nekas neapstājas, un katrs no mums var pārliecināties par savu bezspēcību Visaugstā Laika priekšā.

Zane Althabere

Pagasta padomē

2008. gada 16. jūnija pagasta padomes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta Saistošo noteikumu Nr. 9 projektu "Grozījumi 2008. gada 11. februāra Saistošajos noteikumos Nr.2 "Jaunpiebalgas pagasta padomes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2008. gadam"". (Ar Saistošiem noteikumiem var iepazīties pagasta padomē katru darbdienu no plkst. 9.00 līdz 17.00).

2. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta Saistošos noteikumus Nr. 8 „Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi” (ar Saistošiem noteikumiem var iepazīties pagasta padomē katru darbdienu no plkst. 9.00 līdz 17.00).

3. Izbeigt Administratīvo lietu par nekustamā īpašuma nodokļa parādu par ēkām un būvēm Rūpniecības 1/16 sakarā ar nodokļu parāda neesamību.

4. Izbeigt Administratīvo lietu par nekustamā īpašuma nodokļa parādu par nekustamo īpašumu "Jaunjājēni", „Jaun-Kleivas”, „Vanagi”, „Jaulaņģi 1”, „Lejas Ratnieki”, „Tulejas Jānēni”, Jaunpiebalgas pagasta, Cēsu rajons, sakarā ar nodokļu parāda neesamību.

5. Izbeigt Administratīvo lietu par nekustamā īpašuma Rūpniecības 1/3 sakarā ar nodokļu parāda neesamību.

6. Lūgt Valmieras Reģionālai vides pārvaldei saskaņojumu nozāgēt apmēram 19 kokus gar Jaunpiebalgas kapsētas senā mūra sienu.

7. Atļaut nekustamā īpašumā "Ozoli" uzsākt detālplānojuma projekta izstrādi vietējās nozīmes mototrases izbūvei.

8. Atļaut izstrādāt projekta dokumentāciju rūpnieciskās ražošanas ēkas Rūpniecības iela 1/3 pārbūvei par dzīvojamo māju saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumu un 2002.gada 23.oktobrī apstiprinātiem "Apbūves noteikumiem".

9. Atļaut SIA "Bite Latvija", reģistrācijas Nr. 40003742426, juridiskā adrese Dantes iela 17A, Rīga, izstrādāt projekta dokumentāciju telekomunikāciju sakaru torņa un bāzes stacijas būvniecību nekustamā īpašumā "Lejas Nedēļas" saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumu un 2002.gada 23.oktobrī apstiprinātiem "Apbūves noteikumiem".

10. Apstiprināt detālplānojuma projekta izstrādi nekustamam īpašumam "Gaujmalā", kadastra Nr. 4256 006 0235, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons. Publicēt paziņojumu par detālplānojuma projekta izstrādi vietējā laikrakstā un laikrakstā "Latvijas Vēstnesis". Ar detālplānojuma izstrādi saistītie rakstiskie priekšlikumi iesniedzami Jaunpiebalgas pagasta padomē līdz 2008. gada 14. jūlijam.

11. Precizēt zemes vienības „Kalna Zīdeņi”, kadastra Nr. 4256 008 0039, platību – 9,38 ha saskaņā ar instrumentāli uzmērīto zemes robežu plānu.

12. Piešķirt M. K. naudas līdzekļus Ls 300, 00 (trīs simti lati 00 santīmi) apmērā būvmateriālu iegādei sakarā ar uguns nelaimi, kurā tika nopostīta māja.

2008. gada 4. jūlija pagasta padomes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta padomes 2007. gada publisko pārskatu. Noteikt, ka ar publisko pārskatu var iepazīties Jaunpiebalgas bibliotēkā un Jaunpiebalgas pagasta padomē pie sekretāres.

2. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta Saistošo noteikumu Nr. 10 projektu "Grozījumi 2008.gada 11. februāra Saistošajos noteikumos Nr.2 "Jaunpiebalgas pagasta padomes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2008. gadam"". (Ar Saistošiem noteikumiem var iepazīties pagasta padomē katru darbdienu no plkst. 9.00 līdz 17.00).

3. Atteikties no pirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Vectirznieki”, kurš sastāv no zemes gabala 6,03 ha platībā, dzīvojamās mājas un palīgēkas, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

4. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta padomei piederošo ēku un būvju īpašumu adreses.

5. Precizēt zemes vienības Raiņa iela 2, platību – 0,1740 ha platībā saskaņā ar instrumentāli uzmērīto zemes robežu plānu.

6. Atļaut SIA "Grantiņi - 1", juridiskā adrese Rankas pagasts, Gulbenes rajons, LV 4418, reģistrācijas Nr. 44601002817, izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma "Meža Viņķi" sadalīšanai.

Lai veselība un rakstītprieks!

4. augustā 80 gadu jubileju svinēja dzejniece OLGA LIŠOVSKA

Olga Lišovska

Vēstule

Tu man jautā, kā klājas, kā iet?
Manā dārzā, rau, magone zied.
Tā starp māsām tik līgani grozās...

Visu nakti tak laikam jau posās:

grieza, šuva no saullēkta zīda –
krinolīnā tērpās no rīta

savā pirmā un pēdējā ballē.

Rasas lāses ap pleciem kā šalle...

Darbs? Kā daždien – tāds tīrums, kas arams.

Mūžam darāms un nepadarāms.

Nav ko stāstīt – tāpat vien jau eju.

Rīta cēlienā paravēju.

Lietus taisījās pēcpusdienā –

visi saskrējām pļavā pie siena.

Ne nu nolija beigās, nekā,

skat, bet pļava jau gabanā!

Diena galā. Pie miera laiks iet.

Bet tā magone, dullā, vēl zied!

Kluss. Var dzirdēt, kā nopūšas Gauja.

Stundas sakrīt kā krellītes saujā...

Kas visvairāk pie sirds man?

Ak jā –

šorīt magone uzziēdēja!

1928. gada 4. augustā Jaunpiebalgas Plienkalnos pasaulē nāca mazā Olga, pēc trim gadiem viņai pievienojās māsiņa Anna, kas vēlāk dzīvē izvēlējās mākslas ceļu, kļūdamā gleznotāja.

„Ko cilā kājas kā dzērve?” mammīte smejas, uz mani skatīdamās. Bet kā lai necilāju, ja rugaine pilna vienos zeltītos tīmeklīšos. Krustu šķērsu pār stiebriem novilkta visuļojošas stīgas. Žēl saraustīt, savu prozas grāmatu „Uz manu tālo atmiņu...” iesāk Olga Lišovska. Viss, kas jau bijis, „katrām lūpām citādi pasakāms” un no tā top „pirmoreiz” un vienīgo reizi. To teikdama, dzejniece Olga Lišovska pietuvojas domai: Pasaule katram par sevi – jā, bet stīgas, pavedieni – Piebalga – mūs sien kopā, sien kopā cilvēkus, arī tos, kam nebūtu jābūt šķirti, kam „tai kontinentā un šajā namā zila svece deg sprēgādama”.

Dzejniece mācījusi Jaunpiebalgas draudzes skolā, tad Rīgas 2. pilsētas vidusskolā, Rīgas Republikāniskajā neklāties vidusskolā, Literatūras institūtā un augstākajos literatūrasursos Maskavā. Strādājusi laikrakstā „Literatūra un Māksla”, žurnālā „Karogs”, izdevniecībā „Liesma”, Rakstnieku savienības dzejas konsultante. Pirmā publikācija – dzejolis „Vecmāmuļas pavasarī” 1951. gadā. Seko daudzi dzejoļu krājumi un izlases, grāmatas bērniem un atdzejojumi no angļu, čehu, krievu un slovāku valodas, atmiņu tēlojumi prozā un F. Bārdas, J. Ziemeļnieka dzejas izlases sastādīšana.

Ikvienam no mums ir sava pasaule, kurā mēs katrs esam pirmoreiz, šī pasaule mums katram jāatklāj un jāveido, jāpiepilda ar savu saturu. Un kas būs pēc tam? Tādas pasaules šķērsu viena otru, pieskaras viena otrai, bagātina viena otru, bet – vienmēr paliek katra par sevi ar savu pašas sākumu un beigām. Starp pasaulēm, starp pagātni, tagadni un nākotni... Olgas Lišovskas dzejas saknes ir pārdzīvojumā, kas šo pārdzīvojumu nodod tālāk ar dzejā pārkausēta istuma spēku. „Ar Olgas Lišovskas acīm redzama kļūst „sievīšķās gudrības” eksistenciālā atklāsmē. Viņas iekšējais monologs ar smagi izcīnīto brīvību nav vienkāršs, jo pēc barikāžu likvidēšanas, kas liktenīgajā 1990. gadā sargāja Latvijas jaunās demokrātijas „būt vai nebūt”, valsts attieksmē pret cilvēkiem tika iznīcināts kaut kas ļoti būtisks. Viņas dzejoļu krājums „Patvērums”

Dzejniece Olga Lišovska.

Aivara Čakstes foto.

(1998) reflektē to sevī uzcelto iekšējo pasauli, kas sniedz patvērumu gudrai dvēseles izdzīvošanas stratēģijai un gara pašsaglabāšanās filosofijai,” Berlīnē 2001. gadā rakstīja Gundega Zēhauza.

Vienmēr smaidīga, ar labiem vārdiem mums un gaišu skatu uz dzīvi, ar labestību un apbrīnojamu sirdsgudrību, fantastiski kuplām hortenzijām pagalmā un dzīvesbiedra Aivara Čakstes lepnumu savulaik par visaugstāk uzstādīto (pat par Rīgas Pēterbaznīcas) metāla gaili – jā, tādi bija Olga un Aivars tolaik savos Tīrumseviķos, kad allaž uz Olgām 11. augustā sabrauca literāti, aktieri, mākslinieki no galvaspilsētas un ciemojāmie arī mēs – kaiņmāju ļaudis.

„Vēlīnos apmeklētājus saulrieta bārā
iztrenkā vakara vējš.

Ar krēslas dzēšgumiju

nost no debesīm dzēš,

kā lapas no kalendāra

šķir un plēš,

šķir un plēš.

Pamali tīru mēž.

Visi ugunsputni ir projām. Klus

debesu nojums.

Egles uzskāņo savas ērģeles.

Kas vēl būs?

Vakara dievkalpojums,” savulaik rakstīja dzejniece Olga Lišovska. Viņas poēzija pa šiem gadiem saziēdējusi arī pilna ar visdažādākajām puķēm. Pavasaros tajā zied vizbulītes un dzeltenas pieneņu pļavas, vasarās trako sarkanās magones, rudens pusē nobriedušas saulespuķes, bet ziemās ledusrozes plaukst visās saltuma krāsās.

Jubilejas reizē arī mēs no visas sirds novēlam vismīlākos ziedu sveicienus no dzimtās puses – Jaunpiebalgas! Lai veselība un rakstītprieks!

Zane Althabere

Piebaldzēniete Briselē

„Sieviete Latvijai 2008” laureāte Velta Ciekurzne kā vienu no balvām par iegūto nomināciju ģimenes stiprināšanā saņēma Eiropas Parlamenta deputātes Ineses Vaideres ielūgumu viesoties Briselē no 9. līdz 11. jūnijam. Lūdsu savu kaimiņieni dalīties gūtajos iespaidos.

„Uzzinot par braucienu uz Briseli, mani pārņēma gan savīļņojums, gan šaubas - braukt vai nebraukt. Mājinieki tomēr pie-runāja, un tā pirmo reizi nācās izbaudīt īstu lidojumu (patiesī-

bā četrus), jo lidojām ar pārsēšanos līdz Viļņai, tad uz Briseli. Tāpat arī atpakaļ. Bailes? Nē, nebija. Lidmašīnā kā pasažieri izjutām pilnu komfortu ar visiem bonusiem.

Pirmajā dienā Briselē iebraucām vakarpusē. Mūs aizveda uz viesnīcu, bijām sadalītas istabiņās pa divi. Biju kopā ar Cēsu Pastariņa skolas direktori Ievu Eglīti. Jau pirmajā vakarā izbaidījām Beļģijas gastronomisko kultūru. Vakariņojām Briseles vecpilsētā ļoti interesantā kafējnīcā „Amadeus”. Ieejot šajā krodziņā, pārsteidza atmosfēra. Visapkārt gar sienām grāmatu plaukti, kuros rindojās vairāki tūkstoši grāmatu. Pirmais iespaids – vai tas ir krodziņš, vai bibliotēka?! Arī grāmatu smarža, pilnīgi kā bibliotēkā. Uz paplātēm līdzīgiem koka šķīvjiem mums tika pasniegti milzīgi ceptu ribiņu gabali (ap 40cm), un, ja kāds, notiesājis pasniegto, vēlējās porciju atkārtot, tad to pasniedza no krodziņa puses par velti. Arī sarkanvīns mums tika liets glāzēs no pusotrlitrīgām pudelēm. Neparasti, bet interesanti! Visu laiku ar mums kopā bija arī EP deputāte Inese Vaidere. Kā īsti latvieši pēc malītes no sirds uzdziedājām. Protams, mūsu tautas dziesmas, kurās klausoties pārējie krodziņa apmeklētāji sirsnīgi smaidīja. Tad klāt bija vakars, devāmies atpakaļ uz viesnīcu.

Otrajā dienā devāmies uz Eiropas Parlamenta galveno ēku. Katram EP deputātam gada laikā dota iespēja uzaicināt pie sevis ciemos 100 cilvēku no savas valsts. Izrādās, ka Inese Vaidere jau trešo reizi dāvina „Latvijas Avīzes” konkursa „Sieviete Latvijai” uzvarētājam šo iespēju – apmeklēt vietu, kur top likumi un lēmumi, kas jāievēro visām ES dalībvalstīm.

Jāpiebilst, ka nominācijas ieguvām 15 Latvijas sievietes, bet uz Briseli 2 laureātes dažādu iemeslu dēļ netika, toties ar mums kopā šajā braucienā bija vēl Dailes teātra dziedājo aktieru kvartets „ILGA” (Intars Rešetins, Lauris Subatnieks, Gundars Silakaktiņš, Aldis Siliņš), divas „Latvijas Avīzes” žurnālistes un fotogrāfe Karīna Miezāja. Visa brauciena laikā par mums rūpējās Ineses Vaideres palīdzē Inga Žaimunde. Kāpēc aktieri līdzi? Viņi konkursa noslēguma ceremonijā Valgumā mums

veltīja skaistas dziesmas, I.Vaidere tāpēc uzaicināja arī viņus.

Vispār, ieejot EP ēkā, sapratām, ka drošības kontrole te ir tikpat rūpīga kā lidostā. Mani pārsteidza drūmais iespaids, ko radīja šī ēka – gan ārēji, gan iekšēji. Sienas pelēcīgos toņos, visur bezgaisa telpa, pat puķes neaug gandrīz nevienā kabinetā. Ievēroju, ka pat I.Vaiderei uz galda – plastmasas puķīte... Mēs visas bijām vīlušās, jo neguvām cerētās grandiozās emocijas.

Iekārtojāmies ovāla galda apspriežu telpā un kopīgi nospriedām, ka deputāte jāsaņūda ar kādu dziesmu. Dailes puīši uzsāka „Bēdu, manu lielu bēdu...”, par ko Inese Vaidere likās ļoti savīļņota. Viņa pastāstīja par saviem darba pienākumiem, ka tagad strādā gan delegācijā, kas sadarbojas ar Krieviju, gan delegācijā sadarbībai ar Dienvidāfriku. Izrādās, ka arī viņai ļoti tuva ir dziesma, un šogad EP sarīkojusi latviešu Dziesmu svētku svinēšanu, uz kuru ielūgusi citus kolēģus.

Mums katrai tika dāvāna no EP – īpašs lietussargs un dokumentu soma. Jāpiezīmē, ka lietussargu mums tomēr nevarējām izmantot, jo laimīgi trāpījies bija neparasti labs laiks šajās dienās. (Uzzināju, ka pārsvarā Beļģijā gan ir apmācies vai līst lietūs.)

Pēc EP apmeklējuma ar vilcienu devāmies uz vienu no Beļģijas gleznainākajām pilsētiņām – Brigi. Ļoti skaista, tīra, labi saglabājusās viduslaiku ieliņas, balkoni ar dzelzs mezģimēm un daudz ziedošām puķēm, savdabīga arhitektūra un pilsētas kanāls ar laiviņām. Nekur nebrauca automašīnas, jo visur staigāja tūristi.

Ceļā uz Brigi un arī atpakaļceļā vēroju Beļģijas lauku ainavas. Lauki sakopti, valda kārtība un padarīta darba iespaids. Bet nekur neredzēju lielus ganāmpulkus, kā pie mums. 10 - 20 hektāru lielas saimniecības, kur ganījās 10 – 15 lopi, tad jau nākamā saimniecība...

Brauciena laikā sapratu, ka Beļģijā pensionāri dzīvo patiešām cilvēka cienīgu dzīvi. Daudzviet redzējām, kā veci cilvēki, rokās saķērušies, smaidīgi sēž krodziņos, brauc ekskursijā, mierīgi pārrunā iespaidus. Žēl, ka mūsu valstī vecajiem cilvēkiem tas vēl ir tāls sapnis...

Briselē visbiežāk varēja dzirdēt franču valodu, bet fizisko darbu visvairāk veic tumšādainie. Arī mūsu viesnīcā apkalpojošajā personālā bija tikai viens gaišādainais, pārējie visi tumšie. Pēc pulksten 18.00 ielu abās pusēs tiek atvērti krodziņi, kur cilvēki atpūšas pēc darba dienas. Dzīve uzsāk jaunu vilni. Cenas veikalos pārtikai augstākas nekā Latvijā, kaut gan mēs bijām tajā vidē, kur apgrozās tūristi, arī varbūt tāpēc. Pārējām precēm cenas līdzīgas kā mums, tikai viņu algas nevar salīdzināt ar mūsējām!!!

Trešajā dienā ar tūristu autobusu apskatījām ievērojamākās Briseles vietas, iepazīnām arhitektūru. Ekskursija saucās „Briseles sirds”. Tad sekoja brauciens uz parku ekspozīciju „Mini Eiropa”, kas izvietojusies apmēram pushektāra platībā. Tur mē-

rogā 1:25 maketos atveidota katra Eiropas valsts. Pieejot pie katras valsts maketa un piespiežot mazu podziņu, varēja paklausīties attiecīgās valsts himnu. Sprotams, ka katru valsti simbolizē kaut kas individuāls. Ja mūsu kaimiņiem – Lietuvai un Igaunijai – maketos ir īpašas celtnes, ēkas, tad mūsu valsti simbolizē miniatūra Brīvības piemineklis, kuru ieskauj apzaļumots parks. Nevilus rodas jautājums – vai tas ir vienīgais īstais Latvijas simbols? Droši vien, ka atbildes varētu būt dažādas, bet skaidrs, ka mūsu tautas visaugstākā vērtība ir brīvība. Klausoties savu himnu svešajā zemē, savīļojums bija mums visām.

Komercija arī Beļģijā nav sveša lieta, jo, samaksājot 10 eiro ieejas biļetei (mums to dāvināja I.Vaidere), vēl tālāk obligāti katram apmeklētājam bija jāfotografējas kopā ar pārgērbtu ES simbolu. Pēc ekskursijas, ejot ārā, mums katrai jau bija uztaisīta bilde un atslēgas piekariņš ar attiecīgo mūsu foto. Arī tas maksāja 10 eiro. Gribi pērc, gribi – nē, bet vai kādam tāda nauda maku spiež?! Lielākā daļa no mums, protams, nopirkām.

Atgriezoties Briselē, vēl brīvais laiks iepirkumiem, pastaiģām un tad jau brauciens uz lidostu, lai atgrieztos mājup. Laika ziņā stunda bija jāpagriež atpakaļ. Atpakaļceļā lidmašīnā dziedājām „Viss nāk un aiziet tālumā, un sākas viss no gala...”. Lidmašīnas pārējie pasažieri smaidīgi aplaudēja.

Tā vienā elpas vilcienā pagāja šīs trīs dienas, piesātinātas ar notikumiem, emocijām, prieku un gandarījumu. Vislielākais paldies par to jāsaka mūsu draugiem – Judītei un Artim Beķeriem, kuri man izdarīja milzīgu pārsteigumu, piesakot „Latvijas Avīzes” konkursam, uzrakstot tik emocionāli skaistu vēstuli redakcijai (vēlāk uzzināju, ka literārā mūza šoreiz ciemojusies pie Arta).

Pārdomas pēc kāda laika? Tas, ka ieguvēji bijām mēs visi, jo tieši konkurss saveda kopā, un es iepazinu tik stipras garā un tik dvēseliski dziļas sievietes no visas Latvijas. Ļoti liela sirsnība, uzdrīkstēšanās, atklātība, tiešums un gribasspēks raksturīgs visām jauniepazītajām konkursa laureātēm. Katra ar savu likteni. Tomēr, ja tā paanalizē, tad visvairāk pārstāves bija no Latgales. Sadraudzējāmies, sadziedājāmies, norunājām katru gadu atkal satikties (vēl šogad Tilžā pie Annas Jermacānes).”

Pierakstu Veltas stāstīto, bet domas kavējas par viņai piešķirto nomināciju ģimenes stiprināšanā... Jā, patiesi! Pieminētais konkurss vēl nebija izsludināts, kad Jaunkūģos jau bija radusies kārtējā ideja (kopā ar radnieku Ģirtu Rību, kas dzīvo ASV un sīki izpētījis dzimtas koku) rīkot viena dzimtas atzara salidojumu tieši Līgo vakarā. Kā tad! Jaunkūģi sagaidīja vairāk nekā simt radnieku no visas pasaules, un viss notika, kā pie īsteniem latviešiem. Bija gan saimnieces Veltas garšīgais jāņusiers, ceptie pīrāgi un plātsmaizes, gan saimnieka Jāņa miežu alus, gan uguns kuri, dziesmas, dejas un aplīgošana. Pirmoreiz par godu radu saietam jaunatklātā mastā tika pacelts karogs kā apliecinājums Ciekuržņu ģimenes un sētas svētumam, tikumam un stiprumam.

Jūs jau zināt, ka katrā ģimenē ir sava sirds, kurai prieks un sāpes, rūpes un gandarījums allaž par visiem pārējiem. Jaunkūģu sirds ir un paliek Velta. (Jā, atceros, ka mana darba kolēģe un Veltiņas vedekla Ieva reiz teica: „Viņa vienmēr darbos iet pirmā, un vai tad mēs varam atpalikt?!”)

Pie kafijas tases ar kaimiņieni **Veltu Ciekurzni** tērzēja **Zane Althabere**

Jaunpiebalgas pagasta kapsētas mūra

atjaunošanas darbi sākti no aprīļa. Mūra atjaunošanā esam lūguši arī sabiedrības atbalstu, tāpēc regulāri informēsim par padarīto darbu un izlietotajiem līdzekļiem.

Kopā kapsētas mūra atjaunošanai līdz 1. jūlijam ziedojumos saņemti 616 lati, no kuriem iztērēti 300 Ls, bet pašvaldības ieguldījums ir 2703 lati.

Līdz 28. jūlijam sagatavots atjaunošanai un atjaunots mūra žogs 62 metru garumā.

Pateicamies atbalstītājiem, kas palīdzējuši finansiāli un līdzdarbojušies kapsētas mūra atjaunošanā!

Jaunpiebalgas pagasta padome

Kapsētas mūra atjaunošanas atbalstītāji (līdz š.g.1. jūlijam)

Iedzīvotāji aktīvi iesaistījušies kapsētas mūra atjaunošanā. Jaunpiebalgas pagasta padome pateicas par atbalstu un atsaucību: **Tālavam Jundzim, Kārlim Dravantam, Rudītei Radziņai, Irēnai Kasparžakai, Laimai Kazerovskai, Rasmai Bērziņai, Arnim Ratiņam, Gundegai Rogozinai**, kuri snieguši finansiālu atbalstu, un **Ivaram Blūmam, Mārim Gateram, Vilnim Kļaviņam, Jurim Baškirovam, Kārlim Cimdiņam, Jānim Žeikaram**, kuri kapsētas mūra atjaunošanu atbalstījuši ar līdzdarbošanos.

Zāle aug griezdamās

Mums patīk satīrīta apkārtnē, nopļautas ceļmalas, bet ne vienmēr iedomājam tos, kuri veic šos darbu. Braucot pa ielu, bieži paskrēju garām, bet ievēroju vīrus, kuriem galvā cepure, uz acīm uzliktas brilles. Tad nu šoreiz lai paldies **Dzintaram Stepiņam un Vilnim Dzinējam**, kuri diendienā rūpējas, lai pagasta garumā ceļmalas būtu apļautas. Un izdevās beidzot arī pierunāt uz bildi. "Šogad jau tā zāle ātri aug, mitrs. Ejam jau ar to pļaušanu otru reizi," vīri klusi nosaka un aiziet rūcināt trimerus darbam.

V.J.

6. jūlija rīts saules siltajās plaukstās, kā sacīt, šūpojas virs Čangalienas, kad Jaunpiebalgas dziedošie tautieši un tautietes, goda drānas kurv'os salikuši, pošas tālajam Rīgas braucienam, lai lepni, galvas atgāzuši, ietu svētku gājienā kopā ar latviešiem no visas zemes un arī ar tautiešiem no citurienes.

Satiekot spēka ratus ar daudziem svētku braucējiem no citurienes, verstes aizskrien kā nebijušas, un klāt Rīga, pārgērbšanās piebaldzēnu goda kārtā, un sākas gaidīšana pie Prezidenta pils, kad vidzemnieki varēs sākt goda gājieni, saposušies savos skaistajos svētku tērpos.

Runas vīram Ķencim, kas ir neatņemama Jaunpiebalgas sastāvdaļa, tiek atvēlēts tāds braucamais, kāds vēl paaudžu paaudzēs nav redzēts – ne ta' vāģi, ne ta' ragavas – kaut kāda riča, toties uz priekšu ripo vareni...

Ķencītim tikai viena bēda pirms gājiena sākšanās: vai viņa glīšo vaigu tautieši labi redzēs? Bēdas veltīgas – vaigs bija labi redzams, un tautas mīlestība pret Ķencīti kungu – milzīga. Rīgas ielas skanēja ar vārdiem; Ķencis lai dzīvo simtu, divi simti, trīs simti gadu (lai tikai Dievīns ieklausītos šajos skaitļos)! Mīlestību nevar izstāstīt vārdos, un arī es to nespēju, to var

tikai izjust. Tas bija prieks, aizkustinājums, pārsteigums, dvēseles saviļņojums, kā Ķencis saka: no viena gala līdz otram. Bira asaras, sakot nesaskaitāmos "paldies, mīļie"... Ķencis caur tautas mīlestību – piederēja tautai. Esiet lepmi, jaunpiebaldzēni, ka jums ir tik mīlēts Runas vīrs. Bet Ķencim pašam vienmēr būs mīlestība un lepnums par savu Čangalienu – Jaunpiebalgu, tās ļaudīm...

Tautas mīlestība uz Ķenci ir arī mīlestība uz Jaunpiebalgu, jo Jaunpiebalga un Ķencis ir nedalāmi...

Pēc gājiena, kas pagāja lielā tautas mīlestībā, jaunpiebaldzēni, kora dziedoņi, vakarā, 21:00, Mežaparka lielajā estrādē noskatījās atklāšanas koncertu "Dziedot dzimu, dziedot augu" un šajā koncertā veldzēja savas dvēseles dziesmas spānotajā skanējumā...

Tas bija vārda spēks, kas izaug piecos gados... ritēja asaras, veldzējās gars, un pāri Mežaparka priedēm viļņojās gaiss ar vārdiem "Mūžu mūžos būs dziesma", "Saule, Pērkons, Dāvgava"... skanēja un skanēja dziesmotais brīnums – kori... Latviešu tautas krāšņie svētki... un tad, svētku saviļņoti, uzsākām ceļu uz savu Jaunpiebalgu. Tā bija Dieva svētīta diena, dvēseles veldze...

Dzidra un Ķencis

Dziesmu un deju svētkos

Piedaloties jau daudzos Dziesmu un deju svētkos, radusies atziņa, ka atmiņām par tiem ir 3 stūrakmeņi: laika apstākļi, mēģinājumu grafiks un kolektīva gars.

Dažos mēģinājumos iejaucās lietūs, tomēr mūsu kolektīvu tas saudzēja, bet galvenais – nevienā koncertā lietūs nelija!

Vispār laika apstākļi mūs saudzēja – ne lietūs, ne saules nebija par daudz.

Vidējās paaudzes deju kolektīva mēģinājumu grafiks bija kompakts un saspringts. Sakarā ar piedalīšanos otrā programmā "No sirsniņas sirsniņai" katru dienu šaudījāmies starp Ķīpsalu un stadionu. Celšanās 6.00, agrās brokastis un tad sākas... Katru dienu 22.00 koncerts Ķīpsalā vai stadionā.

Mājās, tālajā Juglā, ap 1.00 - 2.00 naktī, pamazām taisāmies uz gulēšanu un 6.00 ... sākas viss no gala. Kopā šajās dienās esam nodejojuši 6 koncertus, bet mēģinājumu stundas nemaz vairs nevaram saskaitīt.

Protams, ka šis režīms darīja savu... Neizgulētās stundas, nepietiekams un dīvains ēdiens, 34 kājas, kurām klūpam pāri,

dažas krācošas galvas nakts klusumā... 17 cilvēki mazā klases telpā kā realitātes šovā! Smadzenes sāka ilgoties pēc miera. Katrs kā personība, katra viedoklis neapstrīdams un vienīgais pareizais, tāpēc neiztikām arī bez strīdiem.

Koncerts bija brīdis, kad pacilātība visu pārējo pastūma malā un pārņēma savā varā. Īpaši mūsu sirdis priecēja Ķīpsalas programma – cita stila uzvedums, patīkama uzturēšanās hallē un dejas, kurām vienkārši ļāvāmies, nesaspringstot uz "punktu" meklēšanu. Šīs programmas fināla iznāciens, pavisam vienkāršs, bet mīļš, raisīja sajūtas, kuras nav atkārtojamas. Paldies Lāsmai, kura mūs "piespieda" piedalīties šajā izvēles programmā. Liela daļa no mums to vērtē kā labāko piedzīvojumu Dziesmu svētkos.

Ir jau tikai loģiski, ka 7 dienu sajūtu gamma ir visās varavīksnes krāsās: no tumšas līdz gaišai. Atmiņās nogulsnesies pamatīgākais un skaistākais. Laimes sajūta nevar būt ilga... Laime sastāv no īsiem, spilgtiem zibšņiem. Mums bija lemts tos saņemt Dziesmu un deju svētkos!

Rudīte Jaksta

Dziesmu svētki joprojām sirdī

6. jūlijs. Svētdiena. Jau skaista izbraukšana. Jana mūs aplaimo ar īpašiem, dzelteniem ilziņu vainadziņiem, vārpu pušķiem. Tie mūs – gan mazos, gan lielos – priecē gājienā. Stāšanās gājienam. Gan sievas un meitas, gan vīri ar gardibenēm. Te pēkšņi apstāšanās, tad atkal tempā uz priekšu. Cits aizrāviens, nepamana, ka jau atstarpe atkal veidojas un gandrīz jāpieskrien, lai izlīdzinātos. Tā kādā no reizēm dzirdu: „Garās galvas, ejiet uz priekšu!” Tas domāts mūsu vīriem ar gardibenēm galvā.

Padomā, **fotogrāfi** redz arī tikai „garās galvas”, Ķenci, mēs tā kā paliekam ēnā... Lai nu tiek! Mēs domājam par savām kājām un esam priecīgas, ka tās mūs pacietušas dienas garumā. Bet vēl pirms gājiena sākšanās kādas trīs stundas gaidām. Un tad pēkšņi rikšiem sākas gājiens.

Arī **uztraukumi**. Pazudis mobilais, 2 komplekti ar kopētām notīm, jaka...

Skaitām arī ēdājus un izēdājus, jo basiems – bonusu!

Gulēšana. Rīts. Citi pareizā virzienā no rīta, bet viena no mūsējām ar galvu uz matrača, ar vidukli šķērsām uz grīdas.

Sapratu, ka **izbaudu svētkus**, un sapratu, ko manām kolēģēm nozīmē pieskatīt skolas bērņus un būt ar tiem kopā ik mirkli.

“...mēs ziņgēsīm to ziņģi, pidrallā pidrallā...” visi acu skati vērsti uz lielajiem ekrāniem, kuros šīs dziesmas fonā redzam ainiņas par Latvijas politisko un kultūras dzīvi pēdējos divdesmit gados. Un šis it kā dīvainais salikums liek pacelt galvu, pārdomāt, ieskatīties sevī. Saviļņojuma pilna sirsniņa, prieka un mazliet skumju asaras lēnām riešas acīs, jo, cieši rokās sadevušies, gaidām fināla iznācienu pēdējā Ķīpsalas koncertā „No sirsniņas uz sirsniņu”. Un tad sāk skanēt pirmās taktis “...palaid puķīti pa dambi...” Domās mēs paceļamies centimetru virs zemes un dejojām. Dejojām visi tūkstoši soli soli. Ir vēls vakars, nogurums, bezgala karsti, bet, ieskatoties blakus dejojājos, viņu dzirkstošajās acīs, saprotu, ka šis ir brīdis, kad es jūtos laimīga...patiesi laimīga un lepna – es varu dejot, dejot savā Latvijā savas latviešu tautas dejas! Šinī brīdī mēs stāvam pāri visam.

Fināla deja beidzas, Uldim rokās jau ir fantastisks liliju pušķis, un mēs ar acīm drudzaini meklējam savu Lāsmu. Mēs pat īsti nezinām, vai viņa šobrīd ir skatītāju vidū. Un tur jau viņa nāk, mūsu Lāsma...ar oranžu rožu pušķi rokās, no kura katram tiek savs burvīgākais un smaržīgākais zieds. Mēs arī parādā nepaliekam – bučojam, apdāvinām un metam gaisā augstu, augstu! Skan mūzika, aplausi, runas, troksnis nežēlīgs... mēs, vidējie dejojāji, aplī sastājušies, veramies cits citā, un asaras rit pāri vaigiem. Jautāsi - kāpēc? Vārdos nepateikšu, bet otra tāda brīža nebūs!

Varbūt arī tāpēc...

Liels paldies visiem, kas palīdzēja un atbalstīja svētkos!

Jaunpiebalgas kultūras nama direktore **Pārsla Jansone**

Jauniešu deju kolektīva „Piebaldzēni” dejojājs **Intars Ozols** par dziesmu svētkiem –

„Tas bija foršākais manas dzīves laiks! Nekas tāds ar mani nekad iepriekš nebija noticis!”

No svētkiem guvu **pozitīvas emocijas**. Jaunie cilvēki tautas tērpos uzsāk dziesmas, dod vietu tramvajā. Vērmanītī – teātris, iedziedāšanās, izstādes. Rīga naktī. Ziedu izstādes. Mēģinājumi. Koncerti. Jutu, ka tieši tās dziesmas, kuras likās grūtākās – skanēja lieliski. Tās bija dvēselei. No dvēseles uz dvēseli. Likās, ka sirds izlēks no krūtīm no lielās svētlaimes. Skatītāju soli pilni. Sadziedāšanās. Tauta ir izslāpusi pēc tik skaistiem dvēseles stāvokļiem.

Un tikai mājupceļā saprotu – cik skaisti, ka varēju būt tur kopā ar daudziem. Par to paldies visiem maniem mīļajiem mājniekiem. Viņi visi darīja savus darbus un aizvietoja mani. Paldies, ka jūs bijāt pie mammas!

Par Dziesmu svētkiem sajūsmā ne tikai es – Laima Kazerovska, bet arī Gunta Vīksna, Inga Rubene, Marta Rubene, Zelta Althabere...

Vislielākais paldies mūsu diriģentei Zanei Venžegai un kormeistarei Mārai Vīksnai par milzīgo uzņēmību mūs aizvest uz Dziesmu svētkiem! Lai nākamajā sezonā izdodas piepulcināt vēl jaunus dziedātājus!

Laima Kazerovska

15. Piebalgas novada svētkos

Inešu valstī tikās gan runas vīri no Slātavas, gan Čangalienas, gan Rīgas kungi viesojās. Visiem varbūt nebija iespēja dzirdēt, ko runas vīri sprieda redzēt, ko tirgotāji tirgoja. Tāpēc mazliet atcerēšos, jo bija iespēja kopā ar Marinu Grīnbergas kundzi pavadīt pašu Ķeņča kungu pa Inešu valsti visas dienas garumā. Ja senāk slātaviešus no čangaliešiem atšķīra pēc pīpju garuma, tad tagad nebija atšķirami deviņu pagastu sagājušie un vēl vairāk – visi kā viena pagasta ļaudis. Viss ap pili bija kā nudzošs skudru pūznis.

Tirgus. Atradās gan tādi, kas pirka, jo pārdeva. Ar tepiķiem

Šeinfišu Ilze no Zosēniem, ar groziem Lēģeru Ojārs. Bija sarūpēts gan aliņš, gan jēra zupa. Amatnieki pārdeva savus darinājumus. Kā jau svētkos, kā jau šoreiz papirusi ziņoja, ka viss notiks, kā senāk noticis Mērnīku laikos. Un tāpēc arī Ķencim

no Čangalienas īpaša vieta. Arī Ķencim atbildība tik liela, ka centos dažas bildes pirms izešanas iemūžināt. Tad lakatiņš nez vai būs īstais, tad no cepuru kolekcijas jāpielaiko un jāizvēlas vislabākais. Pat celiņš pa galvvidu likās vistaisnākais.

Var uzskatīt šo Ellas Frīdvaldes - Andersones vadīto valsti par bagātu, jo izdota Jāņa Poļa grāmata „Vecpiebalgas novads. Inešu pagasts”. Jānis Polis proponējot atzīmē, ka ma-

teriāli vākti gadu desmitiem, un viņš domā, ka katrs lasot atradīs sev ko derīgu, bet Ellas kundzei par naudas gādāšanu pienāktos īpašs paldies. Grāmatas sastādītājs ievadā minējis visus palīgus. Flaga pacelšana notika, klātesot pašam Daudzes kungam no Saeimas, un vienotības garu

sludināja Vecpiebalgas draudzes mācītājs Andris Krauliņš.

Taurētāji pūta un plaukšķinātāji plaukšķināja. Bija jādodas uz **konferenci**, kur galveno runu par krogiem uztur vēstures pārzinātājs, pats muzeja galvenais saimnieks Mārtiņš Frīdvalds. Dažās minūtēs tik daudz uzzināju par krogiem. Iedomājieties, Vidzemes guberņā ik gadus no graudiem ieguva ap 4 miljoni 800 000 spaiņu degvīna, tam patērējot 3 miljonus 200 000 pūru labības. Uz vienu iedzīvotāju vajadzēja trīs pūrus labības. Bet „čarka” (0,123 litri), „krogus brālis”, „krogus nauda” būs

dzirdēti ikvienam latvietim. No baznīcas senāk - uz krogu. Ne tikai mēriņu iemalkot vai padīzoties, bet krogū senāk pārļaida naktis tālāku ceļu braucēji, pat sapulces noturēja. Kad nu par krogiem stāsti dzirdēti un uzklausi arī Leonīda Breikša radnieks Andrejs Evans, var atkal saīgu gaisu uzelpot, jo pats Frīdvalda kungs piezīmēja, ka atrodamiem muižas magazinā, kur senāk graudus turēja un dezinficēja bez smakām, bet pa-

domju laikos graudus kodināja ar ķimikālijām. Te gan tūlīt jāpiezīmē, ka nekāda nelaba smaka gaisā jūtama nebija, un visi no šīs vietas izgāja veseli un smaidīgi.

Tā nu iemalkojot „Piebalgas alu”, lai justos kā svētkos, virzījās uz bufetēm, kur ar pazīstamiem cilvēkiem parunājos un galvenais – tiesājām **jēra desinās**. Tās piedāvāja pilnā porcijā un pusporcijā. Vai nu pie ēšanas naudu žēlosi, bet vai apēdīšu? Tā nu vietējo zemnieku piedāvāto apēdusi, varēju iet uz nākamās apskates vietas. Izstādes, muzejs. Drīz vien arī izdzirdēju taures saucēju.

Lieluzvedums. Izrādās, vairāk vai mazāk no katra pagasta. Atpazīstami, mazāk pazīstami un pavisam sveši. Slātavas meitenes baltas kā cielaviņas gaidīja savu kārtu dziedāšanai.

Drustēnietes, lakatiņus apsējušas, gaidīja un mīnājās. Divi kazlēni paņemti dāvināšanai. Inešu Rozenovu Aivars, kādreizējais čangalietis, lakatiņu uzšējis, dejo ar puisieti kā lugā iecerēts. Domā, ka nepazīs. Švauksts arī kā toreiz ar vaļēju mēteļa krūti un svārkciem, un pārmetu sarkano šalli runāja režisores Ineses Rutmanes iedotos tekstus. Tie interesanti mijās – šodien ar Kaudzīšu „Mēriņu laikiem”.

Atpazīnu Edgaru Kļaviņu, Intaru Ozolu un Kasparu Stauveru. Nez kur tos garos, melnos mēteļus dabūjuši?

Bet kad nu tika pie runu teikšanas pagastveči, tad viss tik ap reformu vien, ap reformu vien... Un ko domā – Saeimas priekšsēdētājs Daudzes kungs teica paldies, ka varējis piedalīties šādos svētkos. Vēl viņš atzina, ka Piebalga ir Latvijas kultūras centrs. To izvēlējušies par dzīves vietu daudzi Latvijā

zināmi kultūras darbinieki. Bet skaisti esot tas, ka joprojām Piebalgā gribēšana sapas ar varēšanu. Ieklausījās, skatītāji ieklausījās. Notika plaukšķināšana. Vēl pierakstīju vai atcerējos dažus runas gabalus.

Glāzera kungs proponēja sekojošus vārdus: „Labvakar, augsti godātās dāmas un kungi! Pāri gājuši mēriņu laiki, Ulmaņa laiki, padomju laiki. Atkal jauni mēriņu laiki, kad Piebalgu mēris, svērs un sadalīs, sašķels. (Te viņš laikam domā jauno – reģionālo – reformu.) Es šeit uz Inešu valsti esmu nācis ne jau ar tukšām rokām, esmu nācis ar kārtīgiem vēlējumiem, pateicībām un kukuļiem, ne jau šādiem, tādiem, ko te nāks rindā un citi dod, bet nāku ar cūciņu.” Tā, sveicot kaimiņu pagasta madāmu, pareģoja, ka pēc Vecpiebalgas un Inešu kopā samērīšanas abiem slavas netrūkot, bet tās mantas nekad nebūšot par daudz. Naudas krāšanas banka te varētu noderēt. (Te kāds no skatītājiem saka: „Re, ku Ķencis. Ja jau tas runās, tad jau būs ilgi.) Te nu gribu precizēt, ka katru runātāju piesacīja pats Pietuka Krustiņš. Nemaz nezinu, kurš šoreiz iejutās Pietuka

Krustiņa tēlā. Piemēram, nākošo runātāju viņš pieteica: „Cilvēkmīlestība. Pasaules universums. Proponē Drustu valsts priekšniece Maija Plūmes kundze.”

Viņa uzsāka: „Sveicināti, ļoti cienījamā Inešu valsts priekšsēdētāja, augsti godājamie deputāti, mīlie tautieši! Es lepojos ar tevi, Piebalgas novads! Jau izsenis te dzīvojuši gudri cilvēki. Viss atkarīgs no cilvēka, lai kādas būtu reformas. Ja cilvēkā nebūs nomale, tad visu noteiks mūsu drosmē un mūsu aktivitātē. Šodien nav kur apsēsties, tas nozīmē, ka mēs dzīvojam...”

Kurš nezina slavenos Jaunpiebalgas, Skujenes, Tauresnes, Dzērbenes, Kaives, Inešu valsts valdniekus, kuri vairāk nekā divi laikus nostāvējuši savā amatā, bet nav nedz medaļas prasī-

juši, nedz citādus apbalvojumus dabūjuši. Jānis Sekstes kungs atzīmēja, ka līdz Skujenei aizgājusi ziņa par svētkiem, sveicot teica, ka tagad jau tie liesie gadi, kad izveidos novadu, tad būs tie treknie gadi. Un dāvana – gaisma dažādiem ekonomiskajiem režīmiem. Dzērbenieši sveica ar Jetes Uzānes vārdiem, bet pieminēja Frīdvaldu ģimeni un Putniņu ģimeni, Liliju Dzeni, kuri vienmēr ar sirdi un dvēseli rūpējas par Inešiem.

Arī te cits citu paķēra uz zoba. „Tā kā Vecpiebalgas valsts valdnieks noblamierēja par ilgu, tad es saņemšu tā īsāk,” iesāka apsveikumu Skujenes valsts valdniece. „Daudzi gaiši cilvēki nāk no Piebalgas...” Arī Ķeņča uziesana tika atspēlēta, un tad jau nāca pats Ķeņča kungs: „Ak, tu žēlīgais Dievs! Svētku reizē iegruž cietumā. Daudzes kungam nepatīkšot, ka es ar tādiem kurvjiem skraidot. Smieklī nāk. Re, ku Daudzes kungs sēd ar smaidīgu ģīmi, kāds nekad vēl valdības gaitēnos nav stāvējis. Aplaudējat! Un tāpat kā Putniņa kungs groza savu gaišo galvu. Paklūdusi bij’ valoda, ka saaudzējies esot baltu, garu bārdu. Bet nav gan nekāda spalvas kušķa pie vaiga. Gluds vien i! Tad nu svētku reizē teikšu paldies, ka izaudzējies tik varenu dēlu, kas Piebalgas mīlestību tikpat vai sauja tur. Aplaudējat! Grēks jau nu gan, Putniņ Pauli, Tev! Pa piecpadsmit svētku reizēm neesi uzrakstījis nevienu izrādāmu gabalu. Un neviena gabala ar nav tāda, kur Ķeņča gaišais prāts būtu parādīts tautai. Vai tur nav jāraud? (Sāk skaļi šņukstēt. Skatītāji smejas.) Tā bija ievadišanas daļa. Tad nu tagad jāapsveicinās. Mīlestības pilns sveiciens Piebalgas novada svētkos – Inešos. Vajadzētu 15 reizes kliegt sveicienus, bet kurš tad nu neēdis bez goda mielasta bļausīties! Nu tas nu tā! Ir tā Piebalga, kā sacīt jāsaka, dvēseles un veldzēšanas vieta Dieva ierādītājā debess virsā. Un ir tie piebaldzēni glīši no vaiga kā es (skatītāji smejas) un tik gudri prātā kā es. Piebaldzēns ir tik daudz gaišuma pilns no iekšpuses kā dziļa aka, no kuras var smelt un smelt. Ja tā nebūtu, Dies pasarg’, vai tad mēs te stāvētu? Nestāvētu. Mūsu pagasti tagad ir deviņi, un katrā varētu katru gadu taisīt kultūras svētkus un pietiktu visa kā, ko stāstīt un rādīt. Un ja runā par saderību, tad jāsaka, ka nekad nav bijis tā, ka lielie valdības vīri nesēž, krūtīs atgāzuši, un negaida uz goda mielasta, gaida, lai ātrāk varētu sēsties pie bagāti klātiem

galdiem. Aplausi! Ja runājam taisnību, vai tad, kā sacīt jāsaka, Daudzes kungs neaizvedīs uz savu namu piebaldzēnu mīlestību. Es jau ar’ šodien varētu no šitās nastiņas ko iedevis, bet, pasarg Dievs, sanāks visi, bet ir kurvē tikai viens dodamais un tas pats Ellai. Nevedu tev, Ella, nekādu āzi, ne kazu. Kur Tu to liksi! Apgrauzīs visu Inešu parkā. Bet ēdamais gan ir. Kad Tu atvērsi pēc svētkiem savu naudas lādi, tā būs tukša kā Noasa šķirsts, tad Tu mani atcerēsies. Sapratīsi, cik dārga ir Ķeņča pauniņa, ko viņš ar labo roku, kreisai nezinot, Tev šodien iedos. (Aplausi, smieklī.) Nevarēs jau laikam vairāk runāt. Man ir tā, ja ir kāds, kas klausās, varu runāt visu vakaru. Bet stāv pagasta tēvs, tas jau arī kādu vārdu grib Jums sacīt. Es jau, kā sacīt jāsaka, savam pagasta tēvam, tas ir mūsu čangalienas ozols, viņa kuplajos zaros es kā runas vīrs stutējos. Ar vienu vārdu sakot, labā roka kreisajā pusē... Piebalga nav nekāds kumāss, ko var sadalīt...” Laimis Šāvējs solīja augstu turēt Piebalgas novada svētku karogu nākamajos 16. Piebalgas novada svētkos.

Ar runu par tautības kopšanu ne tikai valodas ziņā runāja Matīsa Kaudzītes spalvas brālis Pauls Putniņš. Teicēji gan nevarēja īsti vienoties, vai Pauls Putniņš runās, deklamēs vai blamierēs. Bet, ka dzeju nelasīs, tas nu bija skaidrs. „(Vēršas pie Ķeņča.) Kā lai Tevi pārspēj? Tavu laba gribēšanu Piebalgai un visai Latvijai. (Turpina.) Sveicieni no Lilijas Dzenes. Viņa pašlaik veseļojas, bet domās viņa ir kopā ar mums. Kultūras svētki tik daudz pagastiem vienlaikus. Tas ir fenomens. Sākums bija bikls. Lielākais gandarījums, ka piepulcējas jauni pagasti. Rokot dziļāk, savu gaitu apzinoties, varam domāt par nākotni. Ieskatīties šodien Inešu mērnieku laiku pārskatā. Arī

joki, bet daudz kas nopietns, bet galvenais tur nav nevarības. Pašlaik nevarība ir visapdraudošākā mūsu tautai. Vai mēs paši nevaram pārvaldīt valsti? Redziet kā mērnieku laiku personāži, lai kādi viņi bija – viņi turējās prefī, lai kādi esam mēs – turēsimies prefī. Mēs paši varam pārvaldīt savu valsti. Izdzīvot un turēties par savas tautas pastāvēšanu. Tas ir lielākais „Mērnieku laiku” ieguldījums. Nu gan šai domai aplaudējat!”

Kad nu runas beigušās, tad tomēr tika izsaukta uz runāšanu Ilze Kalniņa. „Brūklenājam” skanot, visi devās uz mielastu.

Viesi un citi manīgākie un neatlaidīgākie cienājās ar frišu jēra zupu. Čangalieši jau lielā mērā visu slātaviešiem pakāļ darīja, un re – turpat Glāzera kungs, bet tomēr Čangalienas pagastveča Šāvēja kunga gardibene redzama pāri visiem. Blakus saklausāma Ķeņča runāšana un šmakstināšana.

Un tad jau „Autobuss debesīs” un valcerēšana līdz rītam.

Tad nu redzēto laimīgi līdz galam esmu proponējuši-

Vēsma Johansone

Jaunumi katoļu draudzē

Svinot šogad jubileju (no 2008. gada 28. jūnija līdz 2009. gada 29. jūnijam) par godu svētajam Pāvilam, ikviens kristietis tiek aicināts atjaunot savu ticību. Atjaunoties šajā mācībā aicina ikvienu.

Jaunpiebalgā ģimēņu svētku diena katoļu draudzei bija nedēļa pēc Jāņiem, kad tika iesvētīts krusts ārpusē pie baznīcas. Jēzus tēls krustā sists. To jau garāmbraucēji varēja vērot

dažas dienas pirms atklāšanas. Arī neparasto rošanos pie baznīcas. Izrādās, krusts nācis no Holandes. Jaunpiebalgas Romas katoļu draudzes priesteris Vjačeslavs Bogdanovs krusta iesvētīšanas brīdī teica, ka „...zīmīgi ir tas, ka vieta, kurā uzstādīts krusts, redzama no baznīcas altāra. Nevieni to nebija iepriekš plānojis un paredzējis.”

Ceremonijā piedalījās priesteri no Valmieras, Madonas.

Lai precizētu notikumus, sarunājos ar Gajeviku ģimeni. Svjatoslavs pastāstīja, ka krusts nācis no Holandes. Priesteris Vjačeslavs Bogdanovs darīja visu iespējamo, lai krusts nonāktu Jaunpiebalgā. Par to, ka viss sakopts un sakārtots, pateicība pienākas Mārtiņam Krūklim. Arī viņa sievai Dinai Ābelei, kura mācās mākslas jomā un klusiņām, mierīgi palīdzēja drau-

dzei sakārtot krucifiksu. Prieks par ģimenēm, kuras ne tikai labestībā audzina bērnus, bet prot daudz darīt draudzes labā. Ļoti daudz darīja Linda un Jānis Butlēri no Drustiemi. „Drau-

dzes jautājumos, saimnieciskajā darbībā lieli palīgi, jo es jau sāku daudz ko nepagūt. Abas ģimenes, ienākot mūsu draudzē, deva man lielāku spēku un iedvesmu. Kopā visi daudz ko izdarījām. Vēl par baznīcas labiekārtošanu. Par krucifiksa uzstādīšanu neviens nesaņēma samaksu, bet cilvēki bija atsaucīgi. Vilnis Eglītis pie pamatiem. Neatceros uzvārdu, bet viens cilvēks no Drustiemi metināja. Mihails Mihailovs, Aivars Ontužāns, Maigonis Krasovskis, Madara Intenberga neatteica savu palīdzību... Tagad no Polijas atvests tabernakuls (*neliels dekorēts skapītis katoļu baznīcas altārī, tajā glabājas dievmaize (hostija)*) – vissvētākā vieta, kur glabāties sakraments. Iecerēts turpināt – kapitālais jumta remonts vajadzīgs, jāpārbūvē tornis. Tam nepieciešami lielāki līdzekļi. Ceru arī uz pagasta pašvaldības atsaucību baznīcas apkārtnē zemes darbu sakārtošanā. Priestera nopelns, ka mūķenes palīdz draudzes darbā. Māca bērniem Svētos Rakstus jau divas mūķenes. Viena prot poliski. Tātad arī valodu mācās. Jau 3. reizi Jaunpiebalgā ienāks svētceļnieki, šogad apmēram 40 cilvēki. Pie mums ietur pusdienas, dievkalpojumu un dodas tālāk.

Daudzi ieinteresējas par krucifiksu. Nāk cilvēki, apstājas. Liek puķes. Piestāj gan kājām nākošie, gan ar riteņiem braucošie, lielas paunas aizmugurē vezdami. Skaidrs, ka ceļinieki. Varbūt ar laiku šī vieta būs svētceļnieku vienojoša tikšanās vieta,” stāsta Svjatoslavs ar sievu Bronislavu, viens otru papildinādami.

To, ka daudz ir padarīts, patiešām redzams. Tāpēc aicinājums visiem, kas vēlas palīdzēt baznīcai - Jaunpiebalgas Romas katoļu draudzei, ieskaitīt ziedojumus kontā:

Jaunpiebalgas Romas katoļu draudze

Nr. 90000575831, Cēsu raj., Jaunpiebalgas pag., „Mazpurviņi”, PAREX BANKA, konta Nr. LV41PARX0005970060001

Lai labāk izprastu šos notikumus, izmantoju bīskapa Antona Justa publicējumu no ”Katoļu Baznīcas Vēstneša”: „ Svētais tēvs Benedikts XVI 2007.gada 28.jūnijā vesperu laikā Romas „Svētā Pāvila ārpus mūriem” bazilikā, izsludināja sv. Pāvila dzimšanas atceres gadu, kas norisināsies no 2008.gada 29.jūnija līdz 2009.gada 29.jūnijam. Vēsturnieki lēš, ka apustulis Pāvils ir dzimis starp 7. un 10. gadu pēc Kristus. Apustuļa Pāvila relikviju šķirsts atrodas zem Romas „Svētā Pāvila ārpus mūriem” bazilikas galvenā altāra.

Svētais tēvs cer, ka 2008./2009.gads kļūs par tautu apustuļa jubilejas gadu diecēzēs, draudzēs, ekumeniskās sanāksmēs, kultūras pasākumos. Svētais Pāvils vairākās vēstulēs uzsver,

ka visa viņa dzīve ir vērsta uz Kristu un ka viņš dzīvo Kristum. Apustuļa jubilejas gads izcels viņu kā Kristus sekotāju, kura mūža darbs bija vest pagānus pie ticības Kristum, nest Kristus Gaismu pagānu tautām, sludināt Kristus Labo Vēsti daudzdzīvībā iegrimušajiem pagāniem. Kā svētais Pēteris atgriezās jūdaisma piekritējus, tā arī svētais Pāvils atgriezās pagānus. Kristīgie mākslinieki ir attēlojuši svētos apustuļus Pēteri un Pāvilu, apkampjot vienam otru, lai izteiktu Baznīcas vienotību. Pāvils savās vēstulēs uzsver, ka Kristus ir nodibinājis vienu Baznīcu.

Svētā Pāvila jubilejas gada mērķis ir divkāršs: baznīcas vienotība un mūsdienu pasaules evaņģelizācija. Pāvests pauž cerību, ka ekumeniskie pasākumi izvērtīsies plašumā un kristieši meklēs sadarbību savā starpā un nepadosies sekulārajam fundamentālismam, kas brīvības ideju ir novedis līdz visatļautībai. Otrkārt, Kristus Labā Vēsts ir pamats jaunai pasaules kārtībai, kur pastāv līdzsvars starp garīgo un laicīgo. Garam ir jābūt pāri miesai. Cilvēka brīvība nedod vaļu miesai, bet Gars valda pār miesu. Labāk pazīt svēto Pāvilu nozīmē vairāk iemīlēt Kristu kā vienīgo pasaules Pestītāju.”

Vien pabeidzot sarunu ar Gajeviku ģimeni, pārliecinājos par vienkāršu patiesību, ka katram cilvēkam jāmeklē sava patiesība, sava ticība, savs es ...

„Cenšamies, lai, Jaunpiebalgas pagastā iebraucot, būtu sa-

kopta jau pagasta sākuma daļa, lai tēls dotu stiprinājumu ikvienam ceļiniekam. Lai neskatās uz konkrēto cilvēku. Es arī esmu grēcinieks, neesmu nekāds paraugs. Lai katrs cilvēks meklē spēku sevī! To arī novēlu,” saka Svjatoslavs Gajeviks.

Pasākumā vislabākos vēlējumus no draudzes saņēmu arī es un pagasta padomes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs. Mēs bijām goda viesi. Mani aizkustināja vēlējums: “Krusts lai svētī visus garāmbraucējus!”

Vēsma Johansone

Bibliotekāru mācības

2008.gada pirmais pusgads Latvijas bibliotēkās bija ļoti sašņināts mācību periods, jo paralēli notika mācības darbam ar bibliotēku informācijas sistēmu (BIS) ALISE-i un projekts „Trešais tēva dēls”.

Visiem vēl labā atmiņā ir reklāma, ka *”Trešais tēva dēls”* daudzām Latvijas bibliotēkām atnesis datorus, bezmaksas internetu un īpaši mācītus bibliotekārus. Kā tad notika šīs mācības?

Visi Latvijas bibliotēkas darbinieki no marta līdz maija beigām piedalījās Latvijas valsts un Bila&Melindas Geitsu fonda līdzfinansētajā mācību procesā. Cēsu rajonā mācības notika Cēsu Centrālajā bibliotēkā.

Katram bibliotekāram bija jāmacās 140 akadēmiskās stundas un jāapgūst šādi kursi – *„Informācijas tehnoloģiju un interneta lietošanas iemaņu uzlabošana”*, *„Inovatīvā darbība bibliotēkās”*, *„Mūzizglītības aktuālās problēmas un bibliotēku loma zināšanu sabiedrībā”* un *„Lasītāju motivēšana”*.

Mācību process bija jaunas un mūsdienīgas informācijas piepildīts. Liela daļa mācību procesa bija balstīta uz grupu darbu, tādējādi ļaujot kolēģiem daudz labāk iepazīt citam citam.

Iegūtās zināšanas pielietosim turpmākajā darbā savā bibliotēkā.

Arī līdz tam bibliotekāri bija labi sagatavoti darbam. Taču, kā saka, dubults neplīst, un atkārtošana ir zināšanu māte. Bija jau arī daudz pilnīgi jaunu lietu, sevišķi saistībā ar tehnoloģijām, psiholoģiju, mārketingu un projektu vadību.

Bija jauki satikties ar kolēģiem, dalīties pieredzē, parunāt pretī lektoriem, kaut ko jaunu arī uzzināt. Man sevišķi patika tie lektori, kas neko par bibliotēkām iepriekš nezināja, tāpēc viņu uztvere bija pilnīgi savādāka. Skaidrs, ka bibliotekāri daudz ko zina, jo ir izglītoti un arī sistemātiski lasa. Reizēm pašiem liekas, ka tikpat daudz zina arī citi par informācijas satura meklēšanas tehnoloģijām, bibliotēkas uzdevumiem un pakalpojumiem. Mācības lika uz daudz ko paskatīties it kā no malas. Esam gatavi tālāk mācīties paši un arī palīdzēt ikvienam orientēties datoros, internetā un grāmatu pasaulē.

Jaunpiebalgas pagasta bibliotēka – daļa no Gaismas tīkla

Jaunā BIS ALISE-i nodrošina visu bibliotekāro procesu automatizāciju. Sistēmas iegāde un bibliotēku darbinieku mācības notiek VVBIS (Valsts vienotā bibliotēku informācijas sistēma) projekta ietvaros. Šis projekts tiek realizēts ar mērķi izveidot saskaņotu valsts, skolu un publisko bibliotēku informācijas sistēmu, kas nodrošinātu bibliotēkām iespējas, izmantojot jaunas informācijas tehnoloģijas un informācijas avotus, kļūst par universālās informācijas pakalpojumu sniedzējām.

No 16. jūnija Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkas darbinieki strādā ar jauno BIS ALISE-i, piedalās Cēsu rajona grāmatu kopkataloga un lasītāju datu bāzes veidošanā. Darbs notiek internetā. Katram bibliotēkas lietotājam internetā būs iespēja pasūtīt un rezervēt vajadzīgo grāmatu, jo tiks iedotas paroles un lietotājvārds, kā arī vienotā Cēsu rajona lasītāja karte. Domājam, ka lasītāju automātisko apkalpošanu Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā sāksim jaunajā gadā.

No 25. līdz 27.jūnijam Cēsu rajona bibliotekāri devās pieredzes apmaiņas braucienā uz Igaunijas Nacionālo bibliotēku Tallinā un Turku pilsētas bibliotēku Somijā, jo zināms, ka Ziemeļvalstu, un jo īpaši Somijas bibliotēkas, ir slavenas ar augsto pakalpojumu līmeni, tehnoloģijām, modernajām ēkām un citām interesantām atklāsmēm, tās var kalpot par attīstības virziena rādītāju visām bibliotēkām, kuras vēlas strādāt mūsdienīgi. Ekskursijā piedalījāmies arī mēs – Ilze un Baiba no Jaunpiebalgas. Neaizmirstams bija brauciens ar prāmi uz Helsinkiem, interesanti bija apskatīt sen neredzēto Tallinas vecpilsētu, iepazīties ar Helsinku ievērojamākajām vietām un izbūvēt viduslaiku gaisotni Turku. Taču galvenais – iepazīties ar bibliotēkām un to automatizāciju Igaunijā un Somijā, gūvām daudz vērtīgu atziņu un ideju turpmākajam darbam.

16. un 17. jūlijā es – Baiba Logina – un Vēsma Johansone pārstāvējām Jaunpiebalgu Latvijas Bibliotekāru biedrības Vidzemes nodaļas 11.saietā – konferencē „Bibliotekārs un lasītājs virtuālajā vidē” Bīriņu pilī, kura atrodas Limbažu rajona Vidrižu pagastā. Notika LBB Vidzemes nodaļas pilnsapulce. LBB priekšsēdētāja Silvija Tretjakova pastāstīja par biedrības sekciju darbu un rosināja izteikt mums savus priekšlikumus biedrības tālākās darbības attīstībai, uzlabošanai. LNB direktors Andris Vilks pastāstīja par bibliotēku sabiedriskajām attiecībām, bet Vanda Bērziņa no Kultūras ministrijas dalījās savās pārdomās par pašvaldību bibliotēku akreditāciju. Anita Goldberga iepazīstināja ar LNB virtuālajiem jaunumiem. Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta darbinieki sniedza vērtīgu informāciju par tā darbību un datu bāzes izmantošanu. Kā cilvēka rīcību ietekmē viņam apkārt esošās informācijas vides, stāstīja Cēsu rajona padomes Pieaugušo izglītības centra direktore **Daiga Rubene**. Viņa mācīja, kā uztvert sevi šajā tehnoloģiju un informācijas laikā, atgādināja, ka cilvēks šūnu līmenī ir tas, ko viņš ēd, kādu gaisu elpo un kādas domas domā. Bija liels prieks dzīvot skaistā un sakoptā vietā, iepazīties ar Vidrižu un Lēdurgas bibliotēku darbu, satikt kolēģus un interesantus cilvēkus, viesoties bioloģiskajā saimniecībā „Sautlāči”, apskatīt Lēdurgas dendroparku, nogaršot pētnieciskās saimniecības “Gundegas” veselīgo produkciju un baudīt folkloras kopas “Delve”, deju studijas “Hasana” un grupas “Trešā brigāde” priekšnesumus.

Jaunākās grāmatas

Daiļliteratūra:

E.Lukjanskis *Mīlestības neredzamā puse*;
A.Puriņš *Tarzāns Latvijā*;
J.Rokpelnis *Virtuālais Fausts*;
G.Repše *Bāreņu nams*;
I.Ābele *Izļase*;
Dz. Žuravska *Cerību vērtos*: romānu cikla Skarbajā krastā 3. gr.;
R.Veinbergs *Vējš vijoli spēlē*: dzejoļu krāj.;
M. Laukmane *Sarkans magoņu lauks*: dzeja;
I. Ziedonis *Ceļa sentiments*: dzejoļi, 1991-1996;
Dž. Kolinsa *Saturies, skaistulīt!*;
D. Kuncs *Aizstāvis*;
D. Stīla *Māsas*;
R. Ladlems *Bānkrofta stratēģija*;
K. Daulinga *Bēgošais līgavainis*;

E. Kola *Lisabonas lieta*;
D. Seterfilda *Trīspadsmītais stāsts*;
St. Kings *Četri pēc pusnakts*;
I. Kertēss *Bezliktenis*;
Dž.Lindsija *Skandalozā laulība*;
Dž.Kostello *Līgavas māsas*;
Dž.Mensela *Milijas dēka*;
K.Bušnela *Lūpu zīmuļu džungļi*;
Dž.Kenere *Žīvenši kods*;
R.Benkss *Sodība*;

Bērniem un jauniešiem:

A.Gavalda *35 kilogrami cerības*;
D.Ozoliņa *Burvīgās brīvdienas*;

Nozaru literatūra:

100 ievērojamākie ģēniji;
P.Bendikssens *Ievads kultūras un mākslas menedžmentā*;
A.Kamars *Tīmekļa lapu veidošana*: HTML un CSS;
E.Viljamsa, R.Malins *Tiešā marketinga rokasgrāmata*: viss par personīgā tiešā marketinga ārpakalpojumiem;
P.Nevils *Kaķu psihes noslēpumi*;
R.Gandapass *Kāmasūtra oratoram*: desmit nodaļas par to, kā gūt un sagādāt maksimālu prieku un baudu, uzstājoties publiski;
Ed.Lūkass *Jaunais aukstais karš*: Kremļa radītie draudi Krievijai un Rietumiem;
Āksts un traģiķis Edgars Liepiņš;
P.Palmano *Lūdzu un paldies!*: padomi, kā bērniem ieadzināt labas manieres;
D.Milss *Akvārija zivis*: [rokasgrāmata];
P.āgens *Dīķis tavā dārzā*;
A.Tereško *Augu terapija*: 1.d. Sirdij, asinsvadiem un nervu sistēmai;
J.Kursīte *Vārkava*: tradicionālā kultūra un mūsdienas;
L.Vīksna *Vakcinācija*: aktīva specifiska imūnprofilakse;
I.Jansone *Patiesība par vēzi*: ko darīt, lai vēzis nebūtu nekad?: ārstēšana ar dabiskiem līdzekļiem un profilakse;
A.Pētersons *Pieskārieni*: kā kļūt par savējo starp svešiniekiem un kolēģiem;
Adīšana un tamborēšana: [rokasgrām.];
H.Sils *Āfrikas josta*: No Rīgas līdz Keiptaunai;
J.A.Plaudis *Kā dziedināt sevi*: joga veselībai un dzīvespriekam;
R.Rode *Somija*: [tūrisma celvedis];
Papīra puķes: locīšanas māksla;
Ceļā ar velosipēdu: ceļu satiksmes drošība pusaudžiem;
A.K.Krause *Glezniecības vēsture*: no renesanses līdz mūsdienām;
I.Kļaviņa *Latvija ģerboņi*: [Latvijas pilsētas ģerboņi];
V.Krieviņš *Mācīšanas un mācīšanās principu rokasgrāmata attēlos un tekstos*;
V.Branka *Fizika vidusskolai*: konspektīvs izklāsts: jēdzieni, likumi, formulas un pašpārbaudes testi.

Baiba Logina

Putniņ mazputniņ
Zaļā bērza galotnē
man tuvāk
jel tuvāk palidīnīs
pirkstu galiem vien
vēlos tev pieskarties

tas nekas
ja kāds vasaras
atpulgs tev pagurdams
izdzisis acīs
spīts tevī ar spirtu
vēju man spēkā pārlīs

putniņ mazputniņ
tavu spārnu vēdās
mana bērniņa atviz
tur dzeltenās
pieneņu pļavās tālās

Valentīnai Dzinējai dzejolis radies fotogrāfijas „Mārtiņa mīlulis” iespaidā.

Prakse Vācijā

Armand, tu jau 2 gadus mācies Smiltenes tehnikumā veterināriju. Kad tu iedomājies, ka tava profesijas izvēle būs tieši šāda?

– Tas jau ir pasens stāsts. Aizsākās jau bērnībā. Man patika dzīvnieki. Mājā darīju visu – gan koku, gan baroju. Un skaidrs, ka reizēm lopiņi arī slimoja. Cilvēks var pateikt, kur sāp, bet ar dzīvniekiem pavisam citādi. Tomēr bēdīgās acis, citas pazīmes raksturo, ka lopiņš saslimis.

Vēlāk skolā Ēnu dienās aizgāju uz Priekuļu veterināro kliniku. Darbošanās ar suņiem, kaķiem man patika. Palīdzēja ar padomu klinikas vetārste Baiba Priedniece. Viņa arī mani iedrošināja un teica, ja vēlos, varu braukt vēl pie viņas praktizēties. Tā vairākas sestdienas, vēl skolā mācoties, arī aizbraucu. Pēc skolas, pēc devītās klases, tas arī bija izšķirošais, ka aizgāju uz Smilteni mācīties.

Saprotu, ka ar mācībām Smiltē esi apmierināts. Vai bijī, kā saka, labiniekos?

– Mācīties patīk un šogad savā kursā dabūju visaugstāko vidējo vērtējumu – 8,16. Tas bija ar to visu, ka divus mēnešus biju praksē Vācijā un biju iekavējis.

Jā, jā, atceros, ka tu prasīji – ko darīt – braukt vai nē uz piedāvāto praksi Vācijā. Zinu, ka tu bijī un tev tur raibi gāja... Un tomēr dzīves pieredze...

– Nu jā, par praksi. Sākumā praksi piedāvāja ārpus kārtas. Bija brīva vieta. Man nebija problēmu ar sekmēm un kavējumiem, man skolas mācību laikā atļāva braukt uz Vāciju stažēties. Jautāju padomus saviem skolotājiem. Visi vienā vārdā teica, ka jāizmanto iespēja. Brauciens bija Leonardo da Vinči programmas mobilitātes projekta ietvaros, ko vadīja tehnikuma projektu autore Maira Kupriša.

No tehnikuma 6 cilvēki devāmies ceļā. Vācijā mūs sagaidīja kompānijas „Agrar Kontakte International” (AKI) pārstāve Monika Erathe. Sadalīja pa saimniecībām. Te nu sākās manas piedzīvojumu dienas Vācijā, kuras reizēm negribas atcerēties. Saimnieks Ludvigs Rillings, pie kura strādāju, lika slaukt go-

vis, barot, boksus tīrīt. Tas jau nebūtu nekas. Visu esmu pieradis darīt un no darba, tīrāka vai netīrāka, nebaidījos. Bet šausmināja cilvēku attieksme. Bija jāstrādā 14 stundas, kur

cieti bija astoņas ar pārtraukumiem. Man bija, augstākais, pusstunda pusdienas pārtraukums. Tas nu vēl arī nekas. Cēlos sešos no rīta. Sāku darbu, un brokastis (īsas un trūcīgas, cik vien var būt) bija desmitos. Pēc tam vienos – pusdienas. Te nu paēdu normāli. Tad strādāju, un vakariņas bija piecos, bet bieži vien tās izpalika, jo saimniekam „neiznāca laika”. Un darbs līdz vakarā deviņiem. Un tā divus mēnešus. Reizēm vajadzēja darbus izdarīt ļoti ātri. Kad viss bija izdarīts, tad bija nākamais, tā tas turpinājās dienu pēc dienas. Saimnieka ģimīs vienalga bija neapmierināts. Mazliet citāda, labvēlīgāka, attieksme pret mani bija saimnieka abiem bērniem un viņu omei, bet viņi šajās attiecībās nejaucās un nebija spējīgi neko mainīt. Es aizgāju prom uz citu saimniecību, neko saimniekam neteikdams. Tas bija 15 kilometru attālumā, kur atradās citi tehnikuma audzēkņi ar pavisam citādu – ļoti sirsnīgu un labvēlīgu – attieksmi un astoņu stundu darba dienu. Atbrauca vadītāja no Vācijas puses un izrunājām radušos situāciju. Nekas nemainījās. Biju spiests

iet atpakaļ. Taču pusdienas pārtraukumu izmainīja – stundu varēju atpūsties!!!

Sajutu, ka pret krievu tautības praktikantiem vācieši bija ieturētāki, tā kā baidījās. Ja bija kādas problēmas, nekavējoties pārvietoja uz citu saimniecību.

Vēl tikai piebilde, ka arī samaksa man bija trūcīgāka nekā citiem.

Tikai prom braucot, sapratu, ka esmu panācis nopietnu vadības attieksmes izmaiņu pret šo saimnieku, jo viņam būs nopietns pārbaudes laiks. Izrādās, ka vairāki iepriekšējie praktiķi ir rīkojušies līdzīgi – vienkārši aizbēguši.

Protams, ka bija arī ieguvums. Pirmkārt, vācu valoda. Iepazīnos ar ārvalsts saimniekošanu. Iemācījtos sniegt pirmo palīdzību jaundzimušajiem teliņiem. Prasības lauksaimniekiem nav tik lielas kā Latvijā. Pirms slaukšanas neviens tesmeņus nedezinficē. Piena iepirkuma cenas no zemniekiem – augstākas. Veikalā pārtikas preces lētākas nekā Latvijā.

Vai bija iespēja redzēt mazliet kaut ko no Vācijas – kādu tūrisma objektu, dabu, pasākumu...

– Redzēju tikai vienu pilsētu – Lindau. Tā ir pilsēta, kurai

visapkārt ūdens. Ar to vien jau interesanta, reizē – skaista. Biju pasākumā „Big Party” pie tiem saimniekiem, pie kuriem gribēju pāriet. Festivāls mazā pagastiņā (kā Abrupe). Uz pasākumu savācās ap 3000 cilvēku – dzied, dejo, izklaidējas. Vācieši iecienījuši alu. Tad te arī to malko. Bet nebija sadzērušies un, kā pie mums – kašķīgi. Iepazināties ar 3 krievu praktikantiem pušiem. Viens, atceros, pie Urāliem dzīvo.

Divas reizes piedalījās konferencēs – par bioloģisko veterināriju un jauno slaucamo robotu prezentēšanu.

Divi sertifikāti (viens no saimnieka, otrs no Vācijas), CV ar Eiropas standartu, pieredze, valoda. Satikšanās ar dažādiem cilvēkiem. Tie ir lielākie pozitīvie Armandu ieguvumi. Arī tas, ka bija grūti, ka gribējās laisties lapās, ka bija trūcīgs ēdamais ...

Tev negāja viegli, tad saki, vai tu, zinādams visas šīs grūtības jau iepriekš, – brauktu vai nē?

– Brauktu!

Ar **Armandu Āri** sarunājās viņa bijusī audzinātāja **Vēsma Johansone**

„Man vajag, lai apdzīvo āres”

„Avīzē Piebaldzēniem” sludinājums vēstīja pensionāriem par ekskursiju – tepat, mūsu Piebalgā.

Vēlāk secināju, ka tos pensionārus tā īsti ceļojumā nejuta, jo raiti tika izkāpelēts gan pa kāpnēm uz baznīcas zvana torni, gan apskatīts Emīla Dārziņa muzejs, gan plašās zemnieku sētas apstaigātas.

Šķiet, spēku deva Tamāras Gončoronokas uzruna, gan Aijas Petrovskas baznīcā spēlētā ērģeļmūzika.

Lietutiņa sijāšana un saules trūkums samazināja ceļošanas

prieku. Blakus ugunskuram „Uzvaras kalnā” pie Ilzes un Ērika Blūmiem varēja nobaudīt, kā mēdz teikt, garšīgu bioloģisko pienu un medu, kamēr apkārt iztālēm ganījās Dagmāras Siņavskas aitu ganāmpulks.

Nogaršojām varen sārtīgu zupu un alutiņu, uzdziedot tautasdziesmas „Jaun- Kūģos” pie Veltas un Jāņa Ciekuržņiem.

Dvēselei – baudījām eksotisku dārzu ar neredzētiem ziediem „Kalējos” pie Maijas Lācgalves.

Paviesojāmies starp koklēm un vijolēm, seniem darba rīkiem amatnieku mājās „Mazrītiņi” pie Annas Robežnieces.

Ar dārza zemenēm pamieļojamies „Jānēnos” pilsētnieku Dzintras Vilks un Aivara Kranča sapaņu mājā.

Iegriezāties arī „Pēterīšu” sētā.

Ceļojuma noslēgumā „Lielkrūzēs”. Te nu tās šķita kā pati ķēniņvalsts ar daudzām būvēm. Ar savu karogu, savu himnu, ko sacerējis pats saimnieks Guntars Dolmanis. Un dzied to mums no visas sirds. Atmiņā iegulst vārdi: „Man vajag, lai apdzīvo āres, man vajag, lai jānzāles smaržo...”

Lūk, tā!

Ikkatra lauku sēta – tas ir stāsts par cilvēkiem, likteņiem, rūpēm, lai cik tās apslēptu krāšņi ziedoši dārzi un briestošie āboli ābelēs.

Ceļš sētu kopējiem nebūt nav bijis rozēmkaisīts.

Marija bērniībā izbaudījusi baidīgu vācu koncentrācijas nometnes elpu. Dolmaņu ģimenei un Ciekuržņu dzimtai secen nav gājuši Sibīrijas ceļi...

Ja varētu tā teikt, Dievs visžēlīgi ir atvēlējis šiem darbīgiem ļaudīm azartu, veselību un spēku nenobīties no neveiksmēm un virzīties pretim savam mērķim.

Paldies ekskursijas iniciatoriem, organizētājiem, autobusa šoferim un Valentīnai Dolmanei par stāstījumu, iepazīstoties ar Piebalgu, kurā vēl ir tik daudz neiepazīta!

Ekskursijas dalībniece **Valentīna**

Pārdomas pēc ekskursijas pa Jaunpiebalgas sētām un muzejiem

Jūnija mēneša „Avīzes Piebaldzēniem” numurā parādījās intriģējošs paziņojums par bezmaksas ekskursiju pensionāriem. Organizatori nezināmi, tikai mobilo telefonu numuri.

Paziņojums ieinteresēja un aktīvākās kundzes sarosījās. Jāpieteicas laikus, jo Jaunpiebalgā ir ap 600 pensionāru, visiem var nepietikt vietas, jo Amatas novadam jāpasūta divi autobusi, lai visi gribētāji tktu.

Pienāca 17.jūlijs, ekskursijas diena. Pie baznīcas, kur bija plānots sākums, pulcējās kundzes ar baltām un ne tik baltām galvām. Mūs sagaidīja Tamāra un Aija. Ieradās arī noslēpumainās organizatores Valentīna, Velta un Zane. Pēc svētbriža un nelielas ekskursijas pa baznīcu tikām iepazīstinātas ar ekskursijas plānu.

Vispirms devāmies uz „Uzvaras kalnu”, kur mūs sagaidīja saimnieces, kaimiņienes Ilze Blūma un Dagmāra Seņavska. Neraugoties uz lietu, silti un spoži dega ugunskurs. Ilze pastāstīja par savu govju fermu un Dagmāra par aitu ganāmpulku. Aitas aug un barojas, bet pēc vilnas un kažokādām nav pieprasījuma. Aitas realizē dzīvā svarā pārstrādes uzņēmumā, tādēļ veikalā aitas gaļu nopirkt nevar. Jaunpiebalgā nav kautuves.

Saimnieces mūs cienāja ar pienu, medusmaizi un konfektēm.

Pēc tam Dagmāra mūs ielūdza savā upeņu laukā pamieļoties ar gatavām ogām. Arī šai precei nav noieta, kaut gan upenes skaistas un daudz...

Tālāk ceļš veda uz daudzreiz apbalvotajiem „Kalējiem” pie Lācgalvu ģimenes. Pabraucām garām tehnikas parkam, bet kūti neredzējām un arī nesaodām, kaut gan saimniecībā ir liels govju ganāmpulks. Autobuss pieturēja pie mājas ar izkoptu daiļdārzu. Te izpaužas saimnieces izdoma un fantāzija. Saimniecībā nevajadzīgos daudzos akmeņus Marija izvietojusi puķu dobēs gan mūrētā, gan arī vienkārši izvietojot dekoratīvā veidā, tā papildinot ziedu skaistumu un vēlāk arī atvieglojot kopšanu. Sakārtotās dobēs ap māju krāšņi ziedēja ziemeļcietai. Plašā teritorija apļauta un apkopta. Jājautā, kad var paspēt apkopt daudzus lopus, sagatavot lopbarību un vēl tā izdaiļot plašu mājas apkārtni. Atbilde – Marija mīl puķes, tā viņai ir sirdslieta un ar mīlestību var pateikt daudz.

Ņēmām Mariju līdzi un braucām uz „Mazrītiņiem” pie Annas Robežnieces. Tur atkal mūs sagaidīja ļoti plašs, kopts pagalmis ar krāšņi ziedošām puķēm. Lejā jauns dīķis. Anna izrādīja muzeju, interesanti pastāstīja par Damrožu – Robežnieku dzimtas vēsturi, papricējāmies par Alises Robežnieces gobelēniem, dziedājām dziesmas un braucēju skaitu papildinājām ar Annu, braucām uz E. Dārziņa muzeju. Piekalnītē pie muzeja no ziedošām leduspuķītēm izveidots uzraksts „EMĪLS”.

Iepazinām muzeju kā seno skolu ar E. Dārziņa piemiņas lietām, ar nelielu foto izstādi par mūsu novadnieci Olgu Lisovsku, jo viņai tuvojās 80, un it īpaši ar Dzintras Vilks gobelēnu ekspozīciju.

Šodien mēs redzējām divas gobelēnu izstādes – Alises Robežnieces un Dzintras Vilks, katru no citāda materiāla un citādā tehnikā darinātas, bet abas ļoti skaistas.

Gobelēni apskatīti, braucām uz tekstilmākslinieces mājām „Jānēnos”, bet saimnieces nebija mājās. Mūs sagaidīja saimnieks. Viņš pievērsa mūsu uzmanību vēja rādītājam uz saimniecības ēkas jumta – kas tas ir – suns vai vilks? Atbildes bija dažādas, ko nu kura saskatīja, bet saimnieks skaidroja, ka mājai ir divi saimnieki Vilks un Krancis. Tātad abas atbildes pareizas. Tad nu gan interesanti uzvārdi sagādājušies!

Saimnieks izrāda apkārtni. Taka uz pirti. Pakāpienus veidoja lielas betonētas kailu kāju bēdas. Ievērtības vērts lielais koka kubuls ar trīs soliņiem iekšpusē. Kubulu sasilda no ārpuses kurināmā krāsnīņa tā, ka pat ziemas spelgonī var sutināties. Jāuzliek tikai „jērene” galvā.

Arī iekšpusē pirts paredzēta lielai kompānijai. Saimnieks mūs pacienāja ar zemenēm un alu.

Atceļā iegriezāmies Lieldienu „Pēterīšos” iebraucamā ceļā. Nākošā vieta pie Ciekuržņiem, kur iepriekšējā vasarā pie Veltas bija ziedu izstāde. Šī sēta mums jau bija pazīstama, bet atkal un atkal nopricējāmies par skaisti veidotajām dobēm un ziedu bagātību. Veltas un Jāņa pamatdarbs ir piena lopkopība, bet mājas apkārtnes kopšana – hobijs un vaļasprieks. Kur tad vēl teātra spēlēšana?...

Kā pārsteigums mūs gaidīja uz ugunsкура vārītais lielais zu-

pas grāpis ar šefpavāri Judīti Beķeri. Pamielojāmieš, padziedājām, iedzērām saimnieka Jāņu alu. Tā kā diena sliecās jau uz vakarpusi, braucām uz pēdējo apskates objektu – "Lielkrūzēm".

Iebraucot pie mājas plīvoja dzimtas karogs. Dzimtas himnu ar sirsnīgiem, patriotiskiem vārdiem nodziedāja saimnieks Guntars.

„Lielkrūzēs” iepazīnāmieš gan ar daiļdārzu, kas ir tikpat krāšņš kā redzētie, ar īpatnējas formas dobēm, gan arī ar saimniecisko sektoru. Redzējām, kā plēš jumtu skaidas, interesantus no koka blūķiem darinātus sēdekļus, kur izmitina tūristus, estrādi, kur svin svētkus pie daudzām ungunskuru vietām.

Noslēgumā braucām uz Lukstu pļavām, kur aplokos ganāš savvaļas zirgi, zīdītājgovis un aitas. Tur mums ļoti patika, jo ļopi ir droši un vērtīgi, nāk pie rokām, ņem kārumu no rokas un atļaujas paglaudīt, īpaši zirgi. Govju vidū kā karalis stāvēja

sugas bullis Čabulītis ar lieliem ragiem, bet ļoti draudzīgs. Viņš mieloties nenāca, bet uzraudzīja savu saimi.

Paldies par skaisto un neaizmirstamo dienu! Veltai Ciekurznei no Brīvības ielas par ieceri, Valentīnai Dolmanei par izplānošanu un sarunāšanu, Zanei Althaberei par atbalstu, kā arī visām tām ģimenēm, kurās mēs ieradāmieš. Mēs redzējām, cik Jaunpiebalgā ir skaistas sētas un ka latvju sieviete var ļoti daudz, protams, ar vīra atbalstu.

Žēl, ka ekskursijā no 600 pensionāriem piedalījās tikai 30...

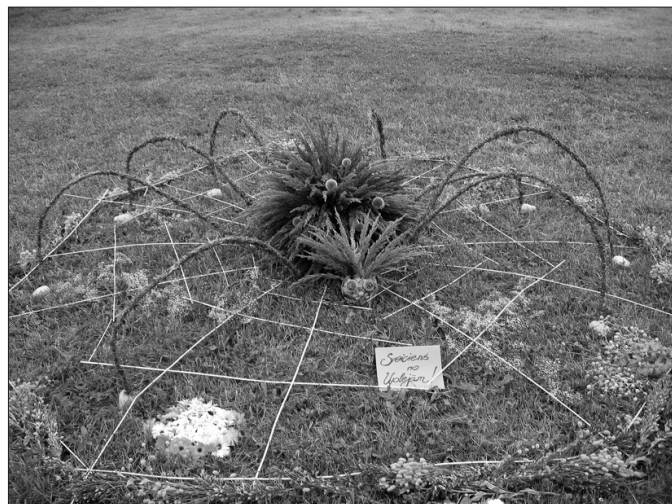
Tātad – galvenais nav nauda, bet pašu neieinteresētība. Mēs taču braucām pie visa gatava, rūpes atstājot mājās, un ļoti atpūtamies, kā arī daudz redzējām.

Nezinu, kam jāpateicas par materiālo atbalstu. Paldies šoferītim Ilvaram Ābelniekam par pacietību un mūsu izvizināšanu!

Ekskursijas dalībiece **Ida Bērziņa**

ZIEDU SVĒTKOS

Ciemos šajā svētku dienā pie savējiem novadniece Ausma Cimdiņa – LU Filoloģijas un mākslas zinātņu fakultātes dekāne, profesore. Viņa saka: „Esmu ciemos un reizē esmu mājās. „Lejaskrūzēs”, kur manā bērnībā bija viens no skaistākajiem puķu dārziem (ne tikai ierastās Latvijas lauku māju puķes, bet dižcilvēgas – rozes un lilijas) – un ļabi, ka puķes līdz ar Egitu atkal šeit atgriezušās.

Zieds – tas ir skaistums. Skaistums, krāšņums, harmonija, trauslums – tā ir daudzskanība, un kā tāds viens no literatūrā izplatītākajiem tēliem.

Zieds cilvēku pavada īpašās situācijās – tā ir svētku rota. Iesvētības, kāzas, bēres. Ar ziediem ir saistīti ticējumi. Dzejoļi.

Imants Ziedonis raksta:

*„Rožu mīlīgums un ērkšķu spīts,
Kallas gaišums lai ir tavā dabā.
Šodien to ar ziediem paņem līdz,
Paņem līdz un visu mūžu glabā!”*

Nebūs dzejnieka, kurš nav apdziedājis ziedus, meklējot to simbolisko jēgu. Rainim – vismīļākie dzeltenie – saules krāsas ziedi.

*„Visi ziedi treju smaržu,
Četru smaržu dzeltenie.”*

Annai Saksei „Pasakas par ziediem”. Ziedi vienkopus, visdažādākās formas un krāsas. Dzeja – pārdzīvojums, pasaka – vēstījums. Ziedu likteņi salīdzināti ar cilvēku likteņiem. Romantiska, smeldzīga, skarba intonācija. Visas pasakas caurvij stāsti par cerību, mīlestību, dzīves sapni, tā piepildījumu vai vēlēšanos, likteni. Katrai puķei savs tikums. Valšķīgā magone, dāsnā pienene, biklā vijolīte...

Ar ziediem katram cilvēkam ir savas personiskas attiecības – kādas katram patīk.”

Egita ar savējām ansambļa meitenēm skandēja dziesmas par ziedu tēmu, Inga (kā profesionāla friziere) izlozes kārtā veidoja frizūru ar ziedu kompozīciju. Visas pēcpusdienas garumā jaunpiebaldzēniete Lilita Zukule iepriecināja sievietes, veidojot krāšņus ziedu dizainus uz nagiem. Jaunpiebalgas mākslas skolas bērni priecēja ar savām glezniņām tieši par šo tēmu. Viss pārdomāts un pie visa piedomāts...Pirtiņa vilināja izbau-dīt enerģētiskās zaļu slotiņas, sulīgās, tumšsarkani pietvikušās ķiršogas sniedza veldzi katram...cienastā rudzupuķu konfektes, pašceptās vafeles un pīrādziņi...

Ontužānu ģimenes pārsteigums- zirneklītis, kas raisīja sajūsmu ik katrā no mums, „Mazrītiņu” ļaudis padomāja par ie-

spēju sevi iemūžināt īpašā puķu ietvarā.

Paldies visiem, kas nebija vienaldzīgi! Paldies visiem, kas paciemojās, kaut garāmejojot! Paldies par pozitīvu svētku vērtējumu...tas bija vajadzīgs Egitai, viņas meitiņām Amandai un Elizabetei, Andrim, māsām, mammai un citiem līdzcilvēkiem, jo

Ar vienaldzīgām rokām neko nevar
piekļaut pie
sirds un gribēt, lai dzīvo:
ar vienaldzīgām rokām
izkārts karogs neplīvo,
ar vienaldzīgām lūpām sacīti vārdi nedzīvo,
ar vienaldzīgām acīm skatīti
mirklī mirst...

Ar aukstām rokām neko nevar
piekļaut pie sirds un sacīt:
es mīlu.
Mīlestība ir silti putni-tos apmānīt nevar;
un mīlestība ir silti avoti-
tos aizsaldēt nevar;
un mīlestība ir siltas rokas arī tad,
kad pieskaras
visaukstākam aukstumam,
jo ne jau āra gaiss kādu saldē vai silda-
ne jau āra...

/ M. Laukmane/

V.Dolmane

1. septembris nav aiz kalniem

Jau klāt ir augusts, un pavisam nemanot jaunais mācību gads mūs sauks uz skolu. Katram Jaunpiebalgas vidusskolas skolēnam septembra pirmajās dienās skolas medmāsai jāiesniedz izziņa no ģimenes ārsta par savu veselības stāvokli, īpaši atzīmējot piedalīšanos sporta stundās. Lai nenāktos katram stāvēt garās rindās pie sava ģimenes ārsta septembra sākumā, iesaku izziņu izņemt laikus jau šomēnes.

Vecāki gādā katrs par sava bērna veselību, tādēļ varbūt lieki atgādināt, ka septembrī regulāri skolēniem tiks veiktas pedikulozes, kašķa, kā arī citas ar personisko higiēnu saistītas pārbaudes.

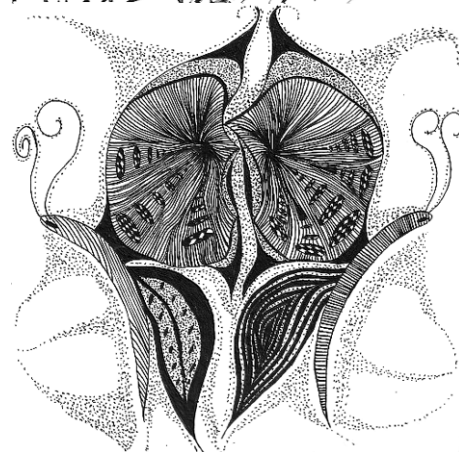
Bērni paliek bērni... Tādēļ aicinu vecākus vairāk sekot līdzi tam, ko viņu bērni ēd un kam tērē droši vien skolas pusdienām do to naudiņu. Rūpēsimies par savu bērnu veselību kopā!

Skolas medmāsa **Olga Ivaņina**

Enkurieši atgriezušies

Neticami, bet "Regina Baltica" no 8. līdz 10.jūlijam bija mūsu. Iepazinām kuģi, sākot no komandtiltiņa līdz dzinējiem, pirms došanās ceļā. Tad atvadas Rīgas torņiem un īpaši ledlauzim "Varma", uz kura nopelnījām šo ceļojumu. Un tad "Ledlauži" paspēja apburt baseina un saunas pārzini līdz kolosālām atlaidēm, piedalīties visās piedāvātajās izklaidēs un izdomāt pašiem savas. Un neaizmirstamākais – kuģa ceļš, iebraucot Stokholmas ostā, šēras. Īss brīdis vecpilsētā un mājup. Runājot Kristiāna vārdiem: "Ilgie treniņi uz Ņivas attaisnojās pilnībā." Savos iespaidos visbagātīgāk dalījās Ainārs un Pēteris, kuri atzina, ka visinteresantākais bija uz kuģa – dziedājām karaoke, spēlējām spēles, valdzināja skaistie skati un pelnījām balvas.

„Ledlaužu” menedžere **Sarmīte Vlodore**

Par mūzikas festivālu „Satiksimies Piebalgā!”

9.augustā Vecpiebalgā, estrādē Alauksta ezera krastā, notiks gadskārtējais mūzikas festivāls „Satiksimies Piebalgā!”. Šim pasākumam jau sestā reize. Iepriekšējos gados festivāls bijis Jaunpiebalgā un Drustos. No dalībnieku puses daļēji šī ir labdarības akcija, jo daļa ienākumu tiek atvēlēta kādai vietējai aktivitātei kultūras jomā.

Festivāla programma ir plaša un daudzveidīga, ietver visdažādākos mūzikas stilus un dejas. Tajā piedalījušās vairākas Latvijā populāras grupas un solisti, t.sk., „Pamatinstinkts”, „Kaimiņi”, „Apvedceļš”, „Liepavots”, „Vēja runa”, „Device”, „Fors”, „Kaugurieši”, Olga Rajecka, Ilona Stepanova, Inese, Santa Kasparsonē un Ēriks Gruzniņš, Andris Kivičs, Liene Šomase, čigānu ansamblis „Dzheski Gloss” un „Brīvais vējš”, vēderdejojotājas no studijām „Haidar”, „Mantigra” un eksotisko deju teātris „Karinédance”, aktieri Rūdolfs Plēpis un Dainis Ozoliņš, arī Liene Zostiņa un citi bijušie „fabrikanti”: Snake, Rūdis, Kim, Tekila, Kārumiņš, Viktorija. Līdzās viesiem uz sarīkojuma skatuves ar dziesmām, dejām uzstājušies un programmu vadījuši piebaldzēni. Nosauktie nebūt nav visi, vēl daudzi citi festivāla programmas ietvaros tikušies ar piebaldzēniem, ar savu priekšnesumu priecējuši klausītājus-skatītājus.

Festivāls nav piesaistīts vienai konkrētai skatuvei, bet gan aptver Piebalgas novadu tā plašākā nozīmē, un apmeklētāji arvien tiek gaidīti un laipni uzņemti no visas Latvijas. Šogad festivālā piedalīsies grupas: „Pamatinstinkts”, „Liepavots”, „Vēja runa”, „Apvedceļš”, „Device”, „Kaugurieši” un studijas „Saule” dziedātājas, „Pent-in Dreams”, „Ķirmji”, „Oranžās brīvdienas”, „Kājgrieži”, solisti Olga Rajecka un Uģis Roze, Ivo Fomins, Jenny May, Emi, Liene Zostiņa, Vilnis Daniļēvičs, Juris Čapligins, Akela, Jānis Tamulis (Rūdis), Inese Stupele, čigānu ansamblis „Dzheski Gloss”, meiteņu kvartets „Skabarga”, vēderdeju studija „Haidar” un eksotisko deju studija „Mantigra”. Kā allaž festivāls, sācies agrā novakarē, turpināsies visu nakti līdz rītam.

Aicinām jūs, jūsu firmu, uzņēmumu atbalstīt šo pasākumu finansiāli vai materiāli, piedalīties, jo festivāla norise neaprobežojas tikai ar mūzikas spēlēšanu, dziedāšanu, dejušanu. Rīkotāji no savas puses apņemas reklamēt sponsorus masu informācijas līdzekļos, ievietot firmas logo uz afišas, skatuves, kā arī piešķirt zināmu skaitu bezmaksas ieejas karšu.

Informācija un kontakttālruni:

29428293 – Egils Johansons

27885510 – Mārtiņš Matisons

25900274 – Kaspars Bērziņš

Mūzikas festivāls „Satiksimies Piebalgā!” 9.augustā pl.18.00 Vecpiebalgā, Alauksta estrādē

Piedalās: „Apvedceļš”, „Pamatinstinkts”, „Vēja runa”, „Liepavots”, „Device”, „Oranžās brīvdienas”, „Ķirmji”, „Kājgrieži”, „Pent-in Dreams”, „Kaugurieši” un studijas „Saule” dziedātājas, čigānu ansamblis „Dzheski Gloss”, Olga Rajecka un Uģis Roze, Ivo Fomins, Jenny May, Emi, Liene Zostiņa, Jānis Tamulis, Akela, Vilnis Daniļēvičs, Inese Stupele, Juris Čapligins, meiteņu kvartets „Skabarga”, vēderdeju studija „Haidar”, eksotisko deju studija „Mantigra”

Programmu vada: Liene Zostiņa, Jānis Tamulis, Sandris Rakauskis

Ieeja – Ls 4.=, pensionāriem – Ls 2.=,

pirmsskolas vecuma bērniem – bezmaksas

“**Jura Karlsona** muzikālo jaunradi (tāpat kā dzīvi) var raksturot kā asu kontrastu, bieži vien pat nesavienojamu pretmetu spēli un cīņu. Tās vienā pusē – viss ārēji spožais: teātris, efektīgi imidži, tēlu un skaņu spēles, mūzikas valodas (īpaši harmonijas, faktūras, instrumentācijas) spilgtums, krāšņums, bagātīgums. Bet otrā pusē - kontemplācija, iedziļināšanās sevī, turklāt, jo bieži - traģiska, tā savukārt saistīta ar rūpīgu muzikālā materiāla atlasīšanu un attīstību.” (Inese Lūsiņa).

“Izteiksmes līdzekļu arsenāls Jura Karlsona mūzikā ir stilistiski plašs. No dzeza un rokmūzikas elementiem līdz aleatorikai, no fīrajiem tembriem līdz mikstūru kombinācijām, no 12 skaņu rindām, sonorikas paņēmieniem līdz elektroniskiem eksperimentiem (teātra mūzikā). Visraksturīgākais ir krāsu prieks un ritmu

pārgalvība.” Tā lasāms interneta resursos par mūsu novadnieku – komponistu, mūzikas pazinēju, Jāzepa Vītola Latvijas **Mūzikas akadēmijas** eksrektoru profesoru **J.Karlsonu**.

Jaunpiebalgā Juris Karlsons viesojies daudzkārt – gan kā viesis mūzikas skolā, vērtējot skolēnus dažādos konkursos, gan baznīcā koncertos, gan vienkārši tāpat – iepircies Piebalgas veikalos.

Augusta pasākumā „Izvēlies Piebalgu!” J. Karlsonam tiks svinēta jubileja. Latvijas radio kora koncerts „Vasara - Vidzeme” veltījums jubilāram. Sveicieniem pievienojas arī Jaunpiebalgas pagasta padome un redakcija!

Jubileja tēlniekam Kārlim Zālem

Kārlis Zāle (1888-1942) bija latviešu tēlnieks, kura nozīmīgākie darbi ir Brīvības piemineklis un Brāļu kapu memoriālais ansamblis. Abi gan ir kopdarbi ar citiem māksliniekiem.

Profesionālo izglītību Zāle ieguva Kazaņas mākslas skolā, vēlāk devās uz Maskavu, kur strādāja Stepana Erzjas darbnī-

1988. gadā notika pieminekļa jaunatklāšana.

cā. 1915. gadā viņš devās uz Petrogradu, kur iestājās Ķeizariskās mākslas veicināšanas biedrības skolā, bet 1917. gadā – Pēterbur-

gas Mākslas akadēmijā (kā brīvklauštājs). 1921. gadā Zāle devās uz Berlīni, kur piedzīvoja ekspresionisma un – tēlniecībā – konstruktīvisma uzplaukumu.

1923. gadā Zāle atgriezās Rīgā un sāka veidot Brāļu kapu memoriālo ansamblī, kuru darināšanai izvēlējās Allažu šūnakmeni. Ansambļa autori ir pats Zāle, kā arī arhitekti Andrejs Zeidaks, Pēteris Feders un Aleksandrs Birzenieks. No 32 piedāvājumiem veidot Brīvības pieminekli tika izvēlēti trīs mākslinieki – Kārlis Zāle, Teodors Zaļkalns un Kārlis Zemdega; no šiem trim izvēlējās Zāli. Pieminekļa celtniecība tika uzsākta 1931. gadā. Brīvības piemineklis lielā mērā tika uzcelts par tautas saziņotiem līdzekļiem. Tā atklāšana bija 1935. gada 18. novembrī.

Zāle darinājis arī Andreja Pumpura kapa pieminekli, Raiņa krūšutēlu Nacionālajam teātrim. Arī pieminekli Jaunpiebalgā brīvības cīņās kritušajiem draudzes locekļiem. Pieminekļa pamatu likšana notika 1928. gada 26. augustā. Iesvētīja pieminekli 1930. gada 29. jūnijā. Brāļu kapu komitejas Jaunpiebalgas – Rankas nodaļa izdevusi 11. jūnijā pasākuma norises plānu un visu ieņēmumu un izdevumu atskaiti. Tas izmaksājis 14 549,86 latus.

V. Johansone

Jaunpiebalgā, brīvdabas estrādē "Taces" 16. augustā plkst. 21.00

MŪZIKAS FESTIVĀLS IZVĒLIES PIEBALGU!

Sestā jūdze

Aisha

Credo

Deju grupa
Twins

Bacardi
Brazil Show

BumbleBeat

Janē's
Unit

Kokmuižas
muzikanti

Pusnaktī
grandiozs
salūts!

Ielūdz Jaunpiebalgas pagasta padome!

Ieejas maksa - 4 Ls, pensināriem un skolēniem līdz 12 gadu vecumam - 2 Ls, pirmsskolas vecuma bērniem ieeja - bezmaksas

Par velotūri „Pāri Piebalgas pakalniem”

Velotūre „Pāri Piebalgas pakalniem” šogad notiks **13.septembrī** pa Jaunpiebalgas un kaiņiņu pagastu ceļiem.

To rīko Jaunpiebalgas pagasta padome (priekšsēdētājs Laimis Šāvējs) sadarbībā ar Vecpiebalgas un Zosēnu pagastu padomēm un Latvijas Riteņbraukšanas federāciju. Pasākuma norisi koordinē un vada orgkomiteja (priekšsēdētājs Egils Johansons) ar tiesnešu brigādi (galvenā tiesnese Elita Grašiņa – UCI starptautiskā kategorija).

Starts plkst.11.00 un finišs Jaunpiebalgā pie kultūras nama.

Sporta klasē distance – 63 km, tautas klasē – 27 km

Vērtējums vīriešiem un sievietēm atsevišķi sporta klasē – 4 vecuma grupās, tautas klasē – 5 vecuma grupās. Tiek apbalvoti absolūtie uzvarētāji un 1.–3.vietu ieguvēji attiecīgajās vecuma grupās sporta un tautas klasēs. Katrs distanci beigušais saņem uzlīmi un piedalās balvu izlozē. Galvenā balva – velosipēds no „Strazdu Gravas”.

Aicinām piedalīties! Sekojiet reklāmai!

Sīkāka informācija: tel. **4162440,**
4162582,
29428293

Nolikums velotūrei "Pāri Piebalgas pakalniem"

Rikotāji

Jaunpiebalgas pagasta padome (priekšsēdētājs Laimis Šāvējs) sadarbībā ar Vecpiebalgas un Zosēnu pagastu padomēm un Latvijas Riteņbraukšanas federāciju. Pasākuma norisi koordinē un vada orgkomiteja (vadītājs Egils Johansons) ar tiesnešu brigādi (galvenā tiesnese Elita Grašiņa – UCI starptautiskā kategorija).

Vieta un laiks

Starts un finišs Jaunpiebalgā 2008.g.13.septembrī.

Distance

Sporta klase: Jaunpiebalga–Abrupe–Meirēni–Vīndedzes–Gaujaskrogs–Magonas–Melnbārži–Stepeļi–Kāpurkalns–Jēci–Paupi–Jaunpiebalga (63,1 km).

Tautas klase: Jaunpiebalga–Abrupe–Pentuļi–Kāpurkalns–Jēci–Paupi–Jaunpiebalga (26,6 km)

Dalībnieki

Visi interesenti, sākot no 12 gadu vecuma, kuriem riteņbraukšanā ir pietiekama fiziskā sagatavotība un tiesības ar velosipēdu pārvietoties pa vispārējās lietošanas autoceļiem, ievērojot transporta kustības un drošības noteikumus (SM, VZ, SJ, VJ vecuma grupās vajadzīga arī vecāku atļauja dalībai braucienā). Dalībnieku reģistrācija starta vietā pie Jaunpiebalgas kultūras nama 13.septembrī no plkst.9.00. Katrs dalībnieks pirms starta ar savu parakstu apliecina, ka ievēros Ceļu satiksmes noteikumu un ekipējuma prasības velosipēdu vadītājiem, uzņemas pilnu atbildību par savu drošību un veselības stāvokli izvēlētajā distancē veikšanai. Aizsargķiveres visiem ir obligātas. Aizsargķiveri jābūt sertificētai. Līdzīdīgi jābūt pum-pim, rezerves kamerai, universālai atslēgai, pudeles turētājam, dzērienam un, vēlams, mobilajam tālrunim. Velotūres rikotāji neatbild par iespējamām traumām sacensību laikā.

Dalības maksa

Tiek iekasēta pie reģistrācijas starta vietā: pieaugušajiem – Ls 4.00, skolēniem – Ls 1.00.

Norises kārtība

Starts kopīgs plkst.11.00 Jaunpiebalgā pie kultūras nama. Dalībnieki izvietojas rindās starta numuru kārtībā, kā pirmie sporta klasē, tad tautas klasē startējošie. Startā, iestājoties nepareizā koridorā, sods: starta pozīcija – pēdējais koridors. Dalībnieks bez ķiveres vai ar neaiztaisītu ķiveri tiek diskvalificēts. Atkārtoti šķērsojot finiša līniju, dalībniekam kā rezultātu

ieskaita pēdējo šķērsošanas laiku un vietu. Finiša līnijas šķērsošana pretējā virzienā – sods: +10 min. pie rezultāta. Maršrutu pārrauga tiesneši distancē un kontrolpunktos. Kontrollaiks maršruta veikšanai 3 stundas. Dalībniekiem, kuri pārsniedz kontrollaiku, rezultāts netiek fiksēts. Distancē aiz pēdējā dalībnieka katrā no klasēm seko tehniskās un medicīniskās palīdzības automašīna. Tiesnešu kolēģijai kopā ar organizatoriem ir tiesības izlemt jautājumus, kuri nav minēti sacensību nolikumā. Sacensību organizatori nav atbildīgi par bērniem, kas paņemti līdzīdīgi distancē bez reģistrācijas un organizatoru piekrišanas (jaunāki par 12 gadiem).

Vecuma grupas

Sporta klasē: sievietēm: SJ dzim.1991.-1996.g.

S dzim.1974.-1990.g.

S35 dzim.1957.-1973.g.

S50 dzim.1956.g.un agrāk

vīriešiem: VJ dzim.1991.-1996.g.

V dzim.1974.-1990.g.

V35 dzim.1957.-1973.g.

V50 dzim.1956.g.un agrāk

Tautas klasē: sievietēm: SM dzim.1994.-1996.g.

SJ dzim.1991.-1993.g.

S dzim.1974.-1990.g.

S35 dzim.1957.-1973.g.

S50 dzim.1956.g.un agrāk

vīriešiem: VZ dzim.1994.-1996.g.

VJ dzim.1991.-1993.g.

V dzim.1974.-1990.g.

V35 dzim.1957.-1973.g.

V50 dzim.1956.g.un agrāk

Apbalvošana

Tiek apbalvoti absolūtie uzvarētāji un 1.-3. vietu ieguvēji attiecīgajās vecuma grupās sporta un tautas klasēs. Katrs distancē beigušais saņem uzlīmi ar numuru un piedalās balvu izlozē. Galvenā balva – velosipēds no „Strazdu Gravas”.

Serviss

Atspirdzinoši dzērieni kontrolpunktos. Bufete.

Medicīniskā palīdzība un dalībnieku, kuri nav spējīgi turpināt distancē, nogādāšana maršruta galapunktā.

Informācija

tel. 4162440, 4162582, 29428293

No pus jūlija Jaunpiebalgas vidusskolā rosība. Te Cēsu sporta skolas zēni tiek gatavoti Latvijas jauniešu basketbola līgai. Treneris Aivars Stankēvičs atzīst, ka gatavošanās ir nopietna. Vasara – lielākais fiziskās sagatavošanās laiks. Treniņi daudzpusīgi un dažādi. Viņš smaidot turpina, ka *mocot* zēnus 3 stundas laukā bez ūdens un vēl jādabojas. Tas pats gaidot arī 10. līdz 12. klases skolēnus no 1. septembra Jaunpiebalgas vidusskolā.

V. Johansones teksts un foto

Apsveikums

Tu nestāvi ēnā,
Jo nolemts tev tā:
Tev cilvēkos būt
Un ne par nastu,
Bet prieku tiem kļūt!

**Septembrī skaistas dzīves jubilejas svin daudzi
jaunpiebaldzēni! Apsveicam!**

60	Jānis Dubults	20.09.1948.	Gaujas iela 29A-4
	Andris Zemišs	03.09.1948.	Meža iela 5
65	Dzintra Damme	22.09.1943.	Tīrumjēci
	Jānis Klapars	22.09.1943.	Lejas Spundēni
	Aivars Lazdiņš	21.09.1943.	Lejas Viņķi
	Biruta Lācgalve	14.09.1943.	Sila Jaunzemi
	Marija Lācgalve	29.09.1943.	Kalēji
70	Jānis Laimons Kamenis	21.09.1938.	Saulstari
	Velta Krūmiņa	30.09.1938.	Roci
	Igors Lasmanis	23.09.1938.	Imantas
	Juris Rubenis	08.09.1938.	Emīla Dārziņa iela 32
	Felicija Zajaca	13.09.1938.	Naukšēni
75	Velta Laimdota Lapiņa	09.09.1933.	Lejas Dzirkstiņi
	Mirdza Majore	21.09.1933.	Lejas Baši
80	Indulis Voldemārs Bondars	22.09.1928.	Gaujas iela 24
91	Vilis Strupausis	22.09.1917.	Emīla Dārziņa iela 14A
93	Anna Krēšliņa	18.09.1915.	Raiņa iela 1

Pateicība

Laimei ir dažāda smarža.
Dažāds syars.
Dažāda garša.
(D. Avotiņa)

Ekskursanti no Izglītības Attīstības centra saka paldies
Zanei Alksnītei par jauko ērģelšpēli Jaunpiebalgas baznīcā
š.g. 26. jūlijā.

Informācija

Mūzikas skola savus audzēkņus uz pirmo tikšanos aicina
31. augustā plkst. 17 00 skolas pagalmā.
Ja esi nokavējis iestāties mūzikas skolā, tad tu to vēl vari
izdarīt līdz **8. septembrim.**

Sludinājumi

Pārdod sagatavotus zaļbarības ruļļus Vecpiebalgas pa-
gasta teritorijā. Cena pēc vienošanās. Tālrunis - **29146973.**

Vetārste Anna Mackeviča gaidīs jūsu zvanus 6.,7. un
27.,28. septembrī. Tālrunis – **29409709.**

Tīra un labo skursteņus. Tāl. **26053259**

Turpmākai lasītāju ievērībai!

LR Reģionālās attīstības lietu ministrija (pamats: raksts
21.07.08 – Nr.1-11/6005) lūdz nekavējoties pārtraukt rek-
lāmu publicēšanu vietējos pašvaldību izdevumos, kas nav
saistītas ar sabiedrības informēšanu par pašvaldības, tās
iestāžu un kapitālsabiedrību sniegtajiem pakalpojumiem un
pašvaldības funkciju īstenošanu. Tiek pārkāpts likums „Par
pašvaldībām”. Tajā teikts, **ka pašvaldības nav tiesīgas no-**
darboties ar reklāmas pakalpojumu sniegšanu.

Tāpat turpmāk pašvaldības izdevums „Avīze Piebaldzē-
niem” nedrīkst publicēt reklāmas, kas saistās ar privātper-
sonu komercdarbību!

Jaunpiebalgas pagasta padome

Mācību gada sākums Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas
skolas mākslas programmā

5. septembrī plkst. 17.00 mākslas skolā.

Bērnu, kas vēlas mācīties mazajā mākslas skolā (6-9 g.v.)
un mākslas skolas 1. klasē (9-11 g.v.), kopā ar vecākiem gaidī-
sim **6. septembrī plkst. 11.00** sākumskolas mākslas klasē.
(Tāl. uzziņām- **29466717** sk. Sandra, **29471325** sk. Zanda).

Paziņojumi

22. augustā – **GAISMAS TILTI** visā Latvijā
90 dienas pirms Latvijas 90 gadu jubilejas pacelsim gaismu
uz Latvijas tiltiem!

Pirms deviņpadsmit gadiem, augusta vakarpusē, Baltijas
ļaudis sādēvās rokās, lai veidotu ceļu uz savu valsti, lai savu
zemi turētu cieši, lai dzīve ietu uz gaismas puši. Ja mūsu, kas
turamies pie savas zemes un valsts, ir daudz, tad **22. augustā**
plkst. 21.00 pāri Latvijas upēm iedegsies **GAISMAS TILTI.**

Katrs no mums ir aicināts savu vārdos neizteikto mīlestību
iedegt lukturītī un aiznest uz tiltiem savai Latvijai. **GAISMAS**
TILTOS mirdzēs tā Latvija, kas mūsu dvēselēs.

Gaisma ir kustība, atmoda, cerība un spēks. Tā rāda ceļu un
ved uz nākotni. Nākotni, kas ir pašu izspānota, izgaismota un
plaukstās sasildīta.

Plašāku informāciju par notikumiem un tiltiem meklējiet
Latvijas 90 gadu jubilejas dienasgrāmatā **www.lv90.lv.**
IEDEDZIES PAR LATVIJU!

Svētku koordinators: **LR Aizsardzības ministrija**

7. septembrī sveicīšu vakars Jaunpiebalgas kapos.

13. septembrī velotūre „Pāri Piebalgas pakalniem!” Seko-
jiet reklāmai!

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 64162437 (darbā), 26345624 (mob.) Vēsma Johansone tālr. 64162582 (mājās), 26615072 (mob.),
e-pasts biblio@jvdc.edu.lv Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

Iespiests SIA “Madonas poligrāfists”.